

สวนอ่าวแม่

องค์การนักศึกษาแม่โจ้
สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้



ถึงเธอ.....

จนรุ่นใหม่.....ที่ย่างกรายผ่านเข้ามา
จิตใจที่เฝหา.....หวังได้ซึ่งสิ่งใดไป

เข้ามาเพื่อจะจาก....

มิได้ฝากความตรึงใจ

ถูกแล้วหรือที่ทำไม

คิดเสียใหม่.....ไม่สายเกิน

มิติ

ณ ตรงนี้...

ที่ซึ่ง ให้เธออยู่ชั่วคราว เธอก็ไป

ที่ซึ่ง ให้เธอทำ ในสิ่งหวัง

เธอจะค้นหา...ความจริง

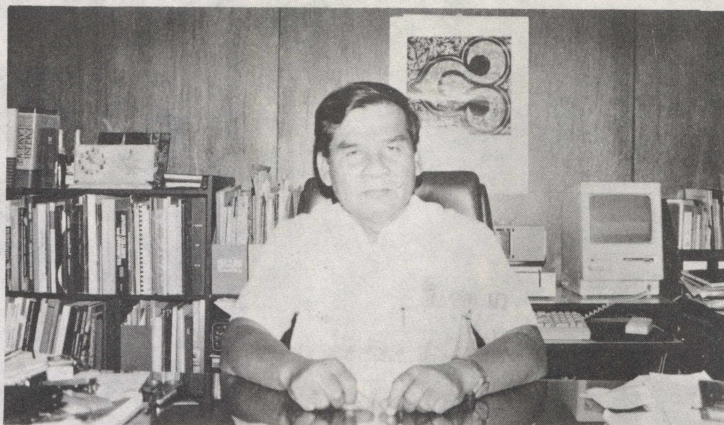
ที่นี่ "แม่ใจ"

เลิศน้ำใจ วินัยดี

เชิดชูประเพณี

สามัคคี อาวุโส

ทั้งหมดอยู่ที่เธอ...



ขอต้อนรับลูกแม่โจ้ ๕๗

"แม่โจ้" เป็นสถาบันการศึกษาทางเกษตรที่เก่าแก่ที่สุดของประเทศไทยที่ดำเนินงานติดต่อกันมาเป็นเวลา ๕๘ ปี เริ่มจากการเป็น "โรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรมภาคเหนือ" ตั้งแต่วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๔๗๑ โดยมี **พระช่วง เกษตรศิลปการ** บิดาเกษตรแม่โจ้ เป็นอาจารย์ใหญ่ แม่โจ้ได้รับการยกฐานะเปลี่ยนแปลงชื่อและสังกัดต่างๆ กัน จากคำว่า "กสิกรรม" มาเป็น "เกษตรศาสตร์... เกษตรกรรม... และเทคโนโลยีการเกษตร" เป็นสถาบันอุดมศึกษาประเภท "มหาวิทยาลัยเฉพาะทาง" ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ โดยมี **อาจารย์ภาค บุญศรี วังซ้าย** เป็นอธิการบดี คนแรก (เมื่อดำรงตำแหน่งครบ ๒ วาระ ได้รับโปรดเกล้าฯ เป็น ศาสตราจารย์พิเศษและได้รับพระราชทานปริญญากิตติมศักดิ์-คุณูปกตาสถาบันส่งเสริมการเกษตร ของสถาบันฯ)

"งานหนักไม่เคยฆ่าคน" เป็นปรัชญาสั้นๆ แต่ลึกซึ้งที่ลูกแม่โจ้ทุกคนได้รับจากรุ่นพี่และอาจารย์สืบต่อกันมา ส่วนปรัชญาที่สมบูรณ์ของการผลิตบัณฑิตของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ คือ "พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเน้น

หนักด้านการปฏิบัติและการพัฒนาความคิด ในสาขาวิชาเฉพาะทาง เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ และความชำนาญ จนสามารถประยุกต์ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการเกษตร อย่างมีประสิทธิภาพ" จากปรัชญาของการศึกษาที่แม่โจ้ดังกล่าว ทำให้แม่โจ้มีลักษณะพิเศษ คือ **มีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้นระหว่างนักศึกษารุ่นพี่กับรุ่นน้องศิษย์เก่ากับอาจารย์** ซึ่งเป็นสปีริตของแม่โจ้ที่ไม่เหมือนสถาบันอื่น ลูกแม่โจ้.....ได้รับยกย่องว่าเป็นผู้ที่มีความเป็น "เลิคน้ำใจ วินยดี เชิดชูประเพณี สามัคคี อวูโส" แม่โจ้จึงมีชมรมศิษย์เก่าเกือบทุกจังหวัดในประเทศไทย

สถาบันแม่โจ้กำลังพัฒนาไปสู่การเป็น **มหาวิทยาลัยเฉพาะทางทางการเกษตรและเทคโนโลยี ที่สมบูรณ์แบบ** ได้ดำเนินการขอจัดตั้ง คณะวิทยาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร บัณฑิตวิทยาลัย คณะสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และสื่อสารการเกษตร คณะเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม คณะเทคโนโลยีการประมง คณะเทคโนโลยีทางสัตวและสัตวแพทย์ เภสัชกร และหน่วยงานสนับสนุน เช่น สำนักวิจัยและพัฒนา สำนักส่งเสริมและการศึกษาต่อเนื่อง สำนักหอสมุดและศูนย์ข้อมูล ศูนย์บริการคอมพิวเตอร์ ศูนย์เทคโนโลยีชีวภาพทางพืช ศูนย์การท่องเที่ยวแหล่งรวมกล้วยไม้และไม้ดอกไม้ประดับ อุทยานเกษตรและฟาร์มมหาวิทยาลัย แม่โจ้จะพัฒนาและขยายตัวออกไปอีกมากมาย แต่ความสัมพันธ์ระหว่างลูกแม่โจ้กับสถาบันยังเหมือนเดิม

ขอต้อนรับน้องใหม่... แม่โจ้ ๕๑ ด้วยความภูมิใจยิ่งที่ทุกคนจะได้เป็นผู้ถือสัญลักษณ์แห่งความเป็นแม่โจ้ของเราต่อไป และขอให้ทุกคนประสบความสำเร็จในการศึกษา เป็นบัณฑิตที่ดีที่พ่อแม่พี่น้องและสถาบันแม่โจ้ภูมิใจ

อนุ นันทน์ .

(รองศาสตราจารย์ ดร.อานนท์ เทียงตรง)
อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้

ขอแสดงความยินดีกับผู้มาใหม่ "น้อง-
ใหม่รุ่น "๕๑" ทุกคน "แม่โจ้เป็นมหาวิทยาลัย
แห่งชีวิต" เป็นคำกล่าวที่ไม่เกินไปจากความจริง
ทุกคนมุ่งมั่นมาแม่โจ้ก็ด้วยความ
ตั้งใจที่จะเข้ารับการศึกษาระดับของ
"แม่โจ้" ขอให้ตั้งใจศึกษาจนสำเร็จ เพื่อชีวิต
ที่ดีในวันข้างหน้า ระหว่างการศึกษา ไม่มี
สิ่งใดที่เกินความสามารถถ้าหากเอาจริง ขยัน
มุ่งมั่น บากบั่น มานะพยายาม

ด้วยความปรารถนาดี

สรณ เสงี่ยม

(นายสรณ เสงี่ยม)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

สรณ เสงี่ยม

(นายสรณ เสงี่ยม)

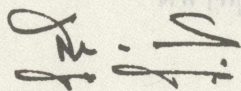
อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ลูกแม่โจ้ ๕๕ รุ่น แล้วที่ออกไปรับใช้
สังคม โดยเฉพาะสังคมเกษตรกรรม บัดนี้ จะมี
ลูกแม่โจ้ รุ่น ๕๗ เข้ามาใหม่ ในฐานะที่เป็นผู้อยู่
มาก่อนและอยู่มานานกว่า ๓๐ ปี ก็ขอต้อนรับ
ด้วยความยินดี

ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกย่อมเปลี่ยนแปลง
ไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด แม่โจ้ ก็เช่นกัน ตลอดระยะเวลา
เกือบ ๖๐ ปี ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่าง
ไม่หยุดยั้ง พัฒนาตนเองจนเจริญก้าวหน้ามาถึง
เช่นปัจจุบัน และจะเจริญก้าวหน้าต่อไป

นักศึกษาใหม่ก็จะต้องปรับเปลี่ยนตน
เองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมทั้งด้านกายภาพและด้าน
สังคม ที่สำคัญที่สุดคือจะต้องอาศัยห้วงเวลา
ที่มีอยู่ไม่มากนักในสถาบันแห่งนี้รีบตักตวง
ความรู้และสั่งสมประสบการณ์ไว้มากที่สุด
เท่าที่จะทำได้ เพื่อจักได้นำไปปรับเปลี่ยนตนเอง
ในอนาคตให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่าต่อสังคม
เฉกเช่นรุ่นพี่ๆ ได้ทำมาแล้ว

ขอให้โชคดี



(นายสุทร เกตุวรารัตน์)

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร



(นักคุณเกษตร สอญฐนงมา)

นายกเทศมนตรีนครเกษตรวิทยาเขต ๐๔

คำต้อนรับ

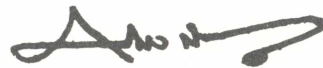
ในฐานะครู ผมขอขอบใจทุกคนใน อนม.ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จัดทำหนังสือ อ้อมอกแม่สำหรับต้อนรับและแนะนำการศึกษา ซึ่งจะเข้ามาสู่สถาบันเป็นสมาชิกใหม่ เข้าใจว่า เนื้อหาและสาระของเรื่องที่ปรากฏในหนังสือนี้คงจะประกอบด้วย ส่วนที่แสดงความยินดีและต้อนรับผู้มาใหม่ และมีส่วนที่แนะนำสถานที่สภาพทางกายภาพของสถาบันฯ และแนวการเรียนการสอน ตลอดจนเป็นส่วนที่เป็นความมุ่งหวัง ที่สถาบันอยากให้เกิดขึ้นแก่นักศึกษา คือ ความสำเร็จ และความสมบูรณ์ในความเป็นบัณฑิตของทุกคน

ก่อนอื่นใดผมขอแสดงความยินดีกับนักศึกษาใหม่ทุกท่าน ที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามา ศึกษาต่อในครั้งนี้ และขอต้อนรับทุกท่านด้วยความเต็มใจ ผมมีข้อที่อยากแนะนำในฐานะครูและ อาจารย์ว่า วิชาความรู้บรรดาที่มีในโลกนี้นั้นเราสามารถเรียนทันกันได้ แต่สิ่งที่เราไม่อาจชนะหรือ เรียนทันได้ก็คือความเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมและสังคม หากเราไม่เป็นผู้ที่ตื่นอยู่เสมอ ท่าน จงเป็นผู้ที่ตื่นเพื่อเดินไปพร้อมๆ กับสิ่งแวดล้อม และสังคมที่อยู่รอบตัวเรา จะได้หรือนำสังคมได้

ในสถาบันแห่งนี้มีบางสิ่งบางอย่างที่แตกต่างไปจาก สถานศึกษาที่ท่านเคยผ่านมานับตั้งแต่บรรเริเวรอาครสถานทีและผู้คน ขอให้นักศึกษาใหม่ใช้ความสังเกตและความเป็นนักศึกษาย่างเต็มเวลา เพราะเมื่อท่านจบออกไปก็จะได้ตัวอย่างอันจะเป็นประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำรงชีวิต และอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมด้วยความสุข

เวลา ๒ ปีหรือ ๔ ปีในสถาบันแห่งนี้จะมีความหมาย ถ้าท่านใช้เวลาให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง จงมีความขยันหมั่นเพียรและอดทน จงเป็นผู้ที่พร้อมที่จะให้เวลาและเสียสละเพื่อส่วนรวมเมื่อมีโอกาส

ขอให้ทุกท่านเป็นนักศึกษาที่มีคุณภาพและเป็นบัณฑิตที่สามารถนำตัวเองและสังคมไปสู่ความพัฒนาก้าวหน้าในทุกๆ ทาง



(นายบุญรอด สุภอุดมฤกษ์)
รองอธิการฝ่ายกิจการนักศึกษาพิเศษ

คำต้อนรับ

- ผมได้รับคำร้องขอให้เขียนคำต้อนรับนักศึกษาใหม่เช่นนี้เกือบทุกปี ไม่แน่ใจว่าเขียนมาแล้วได้อ่านหรือมีสาระอะไรหรือไม่
- ในยุคปฏิวัติข่าวสารนั้น ข้อมูลและสิ่งที่นักศึกษาจะเรียนรู้มีมากมาย ข้อมูลที่แพร่กระจายทุกวันนั้นบางอย่างก็ "อุดมคุณ" แต่ไม่น้อยเลยที่เป็นเพียง "ขยะ"
- การใช้วิจารณ์เลือกสรรข้อมูลมาใช้จึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะครู, อาจารย์ บางครั้ง ก็นำ "ขยะ" นำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง มาใส่สมองนักศึกษาอย่างไม่เจตนา
- การเข้าใจให้ถูกต้องนั้น เป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการเล่าเรียน
- คงไม่มีใครต้องการเป็นเพียง "คนรู้มาก แต่ทรมานปัญญา"
- ในโอกาสที่ท่านเข้ามาเป็นนักศึกษาใหม่ ณ สถาบันแห่งนี้ ขอให้

จงเร่งรู้จักชีวิต

รู้เธอรู้เขารู้เรา

รู้จักวิญญานบริสุทธิ์

สู่จุดหมายอันงดงาม

(รศ.ดร.วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์)

รองอธิการบดีฝ่ายวางแผน

คำปรารภ

สวัสดีนักศึกษาใหม่หรือลูกแม่โจ้รุ่น ๕๗ ทุกคน

ครู ขอแสดงความยินดีกับนักศึกษาใหม่ทุกคนที่ประสบความสำเร็จในชีวิตอีกครั้งหนึ่ง คือ สามารถผ่านการคัดเลือกและมีคุณสมบัติเหมาะสมเข้ามาเป็นนักศึกษาของสถาบันการศึกษาแห่งนี้ ขอให้ทุกคนจงมีความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเองครั้งนี้ ทุกคนคงจะได้วางเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของตนเองแล้วว่ามา ณ ที่สถาบันการศึกษาแห่งนี้ มาทำไม? หรือมาเพื่อทำอะไร? ถ้าหากยังไม่รู้ก็ควรจะต้องเป็นคำถามแก่ตัวเองไว้เสมอ สถาบันแห่งนี้เป็นสถาบันการศึกษา ฉะนั้นผู้ที่มาสมัครเข้าเป็นนักศึกษาก็ต้องมีเป้าหมายของตนเอง คือ เพื่อศึกษาเล่าเรียนหาวิชาความรู้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์และทักษะต่างๆ รวมทั้งเพิ่มคุณวุฒิของตนเองเพื่อนไปเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพดำรงตนในอนาคตต่อไป สถาบันการศึกษาทุกแห่งมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของตนเองคล้ายคลึงกัน คือ ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้โดยขบวนการเรียนการสอนงานวิจัยและบริการวิชาการแก่สังคม ดังนั้นสภาพแวดล้อมต่างๆ ในสถาบันแห่งนี้จะเต็มไปด้วยบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ในทุกแขนงมากบ้างน้อยบ้างตามหน้าที่และการเน้นหนักเบา

นักศึกษาทุกคนมีสิทธิ เสรีภาพ และโอกาสเท่าเทียมกันในการศึกษาเล่าเรียนและเก็บเกี่ยวความรู้ ประสบการณ์และทักษะต่างๆ ตามศักยภาพของตนเอง นอกจากนี้กิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นการต้อนรับน้องใหม่ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมอาสาพัฒนา บำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมประเพณีต่างๆ และอื่นๆ ยังเป็นกิจกรรมที่จะช่วยพัฒนาเสริมสร้างและพัฒนาด้านจิตใจ ร่างกาย อารมณ์และสังคมของนักศึกษา ให้มีการพัฒนาอย่างเหมาะสมตามวุฒิภาวะแห่งตนเอง

อย่างไรก็ตาม นักศึกษาทุกคนที่มาศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาแห่งนี้ ครูปรารถนาอย่างยิ่งที่จะให้ทุกคนประสบความสำเร็จอย่างดี แต่ในทางปฏิบัติจริงนั้น ความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้นั้นขึ้นอยู่กับตัวนักศึกษาเองเป็นองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งจะต้องรู้จักภาระหน้าที่ของตนเองและทำหน้าที่ของตนเองให้สมบูรณ์และดีที่สุด จงใช้เวลาที่ทุกคนจะต้องใช้ในช่วงที่ศึกษาอยู่ในสถาบันแห่งนี้ อย่างมีคุณค่าและเกิดประโยชน์แก่ตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ท้ายที่สุดนี้ ครูขอฝากคุณธรรมที่สำคัญที่จะช่วยนำนักศึกษาไปสู่ความสำเร็จในการประกอบกิจการใดๆ ก็ตาม

ซึ่งคุณธรรมที่จะกล่าวนี้นางท่านกล่าวว่าเป็นคาถาสรางความสำเร็จและความรุ่งโรจน์แก่ชีวิตในการทำงานหรือประกอบกิจการทุกประเภท คือ อิทธิบาท 4

๑. ฉันทะ (ความพอใจ) คือ ความประสงค์ต้องการ ความปรารถนาความใฝ่ใจที่จะทำในสิ่งนั้น และต้องการที่จะทำให้ดีที่สุด คุณธรรมข้อนี้คือ ถ้าเราพอใจและตั้งใจที่จะทำสิ่งใดแล้วเราก็มีความใฝ่ใจ เอาใจใส่ อยากทำสิ่งนั้นๆ สม่าเสมอตลอดเวลาและต่อเนื่องและทำให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป

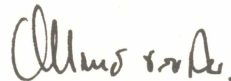
๒. วิริยะ (ความเพียร) คือความอดุสาหะและวิริยะ ขยันหมั่นเพียร กระทำปฏิบัติต่อสิ่งนั้นๆ ด้วยความพยายาม อดทน ไม่ท้อถอย ซึ่งความจริงปรากฏเสมอๆ ว่าคนเก่งแต่ขาดความพากเพียร ขยัน อดทน มักจะสู้คนที่พากเพียร ขยัน อดทนไม่ได้ โดยเฉพาะในวิชาการที่ต้องอาศัยประสบการณ์และความชำนาญ คนที่ปฏิบัติมาก ขยันและอดทนปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอจะเป็นผู้มีความชำนาญมากขึ้นและประสบความสำเร็จอย่างดียิ่งในที่สุด

๓. จิตตะ (ความคิด) คือ การปฏิบัติหรือกระทำกิจการนั้น ด้วยจิตใจที่แน่วแน่มั่นไม่โลเล มีสมาธิ ไม่ปล่อยใจ จิตใจพุ่งช่านเลื่อนลอย จิตใจรับรู้ที่กำลังทำอะไรและทำด้วยความมีสติ ใช้ความคิด มีการใคร่ครวญ และวางแผน

๔. วิมังสา (การปฏิบัติหรือทดลอง) คือนำไปปฏิบัติจริงหรือทดลองทดสอบ เพื่อให้เกิดผลและ ทำการประเมินตรวจสอบดูข้อเสียหรือสิ่งบกพร่องต่างๆ แล้วใช้สติปัญญา ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องนั้นๆ ให้ดีขึ้น สร้างความคิดริเริ่มที่จะหาแนวทางที่ดีกว่าเดิม

ซึ่งคุณธรรม อิทธิบาท ๔ นี้ ใครยึดเป็นหลักในการดำเนินชีวิตก็จะประสบแต่ความสำเร็จ มีความสุขสมหวัง

ด้วยปรารถนาดี



(นายปราโมทย์ ขลิบเงิน)

รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาองค์การนักศึกษาแม่โจ้

ขอแสดงความยินดีกับนักศึกษาใหม่ทุกคน ที่ได้มีโอกาสเข้ามาศึกษา
ในสถาบันฯ แห่งนี้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตนเองอีกขั้นตอนหนึ่งก่อนที่จะออกไป
พัฒนาสังคมในโอกาสต่อไป อย่างไรก็ตามภาระหน้าที่ของนักศึกษาประการหนึ่ง
ก็คือ การพัฒนาสถาบันศึกษาของตนเอง ทั้งนี้เพราะว่าสถาบันการศึกษาใดๆ ก็ตาม
จะเจริญก้าวหน้า และมีชื่อเสียงจนเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไปนั้น นักศึกษาเป็น
ส่วนหนึ่งที่สำคัญยิ่งในการสร้างสรรค์ พัฒนาควบคู่ไปกับองค์กรอื่นๆ ในสถาบันฯ
ในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาองค์การนักศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า นักศึกษารุ่นนี้จะได้
เข้ามามีบทบาทร่วมกันพัฒนาสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ของเราให้เจริญ
ก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป พร้อมกับนำปริญญาบัตถ์กลับไปสร้างความภูมิใจให้พ่อแม่
และผู้ปกครองโดยทั่วกัน

อาจารย์ ณรงค์ฤทธิ์ ผุสดี

เหนือสุดเหนือ ใต้สุดใต้ ไหว้แด่ทิศ
ดูแม่ใจไม่เคยคิด แยกได้เหนือ
ถิ่นอุบลหนองฮีฮาน ก็อ่านเครือ
คือเลือดเนื้อพันผูก ดูแม่เดียว

(อ่านจบ ยศสุท)

แม่ใจ รุ่ง ๒๐

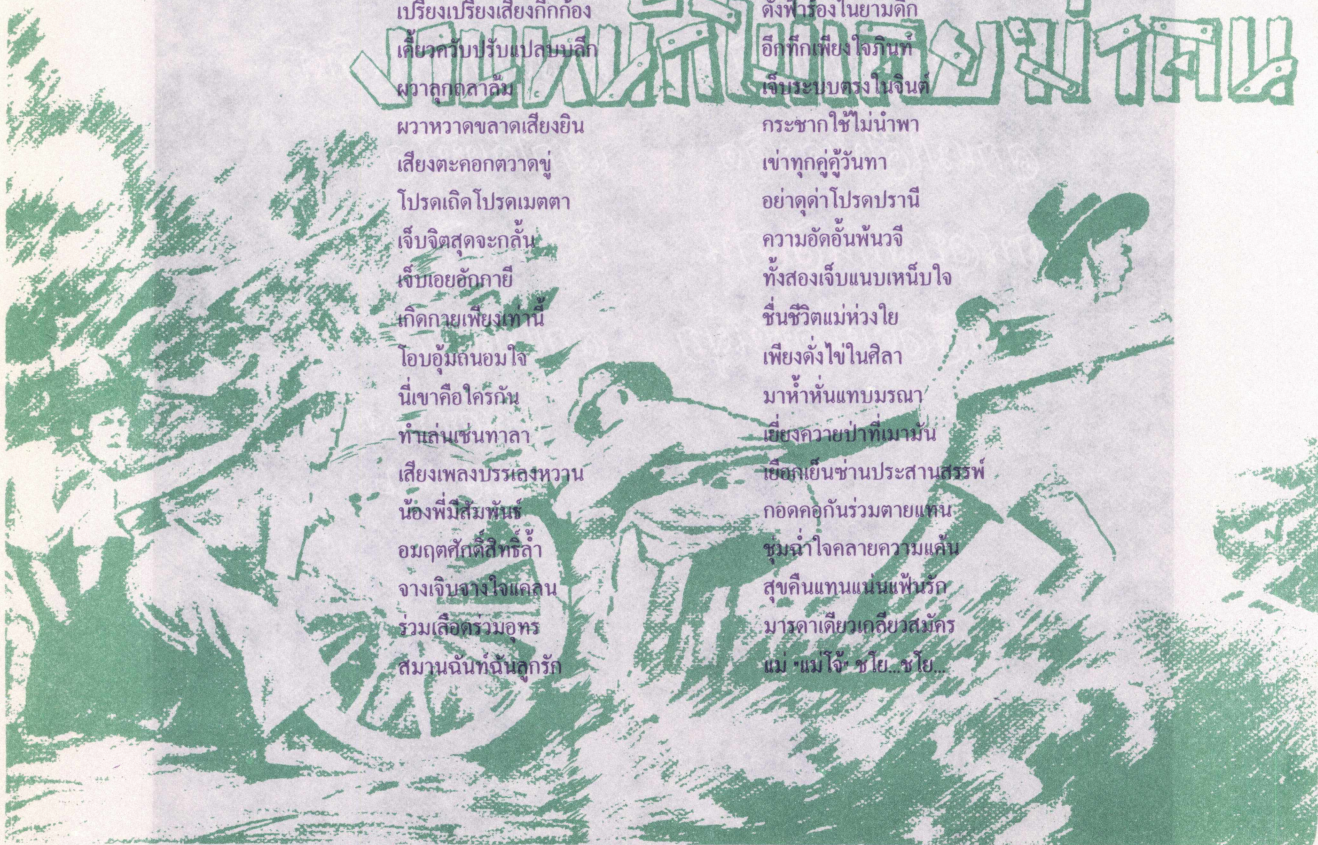
วันเกิดลูกแม่โจ้

เปรียงเปรียงเสียงกึกก้อง
เคียวกับรับปลาน้ำลึก
พาลูกหลาน

ผวาหวาดตลาดเสียงยีน
เสียงตะคอกทวาดู
โปรดเกิดโปรดเมตตา
เจ็บจิตสุดจะกลั้น
เจ็บเยยอกลาย
เกิดกายเพียงเท่านี้
โอบอุ้มถนอมใจ
นี่เขาใครกัน
ทำเล่นซนทาลา
เสียงเพลงบรรเลงหวาน
น้องพี่มีสัมพันธ์
อมฤตใต้ศีลที่ล้ำ
จางเจิบจางใจแคลน
ร่วมเลิกรรมอห
สมาณฉันที่ฉันลูกรัก

ตั้งฟ้าร้องในยามดึก
อีกก็กเพียงใจรินที่
เจ็บระบบตรงใจจินต
กระซกใช้ไม่นำพา
เข้าทุกคู่ควันทา
อย่าดูดำโปรดปรานี
ความอดอันพันวิ
ทั้งสองเจ็บแนบเหน็บใจ
ขึ้นชีวิตแม่ห่วงโย
เพียงดั่งไขในศิลา
มาห้าหันแทบมรณา
เพียงควายป่าที่เฝ้ามัน
เข็ดเย็นชานประสานสรรพ
กอดคอกันร่วมตายแทน
ชนน้าใจคลายความแค้น
สุขคืนแทนแนบพันรัก
มาลาเดียวเกลียวสมกร
แม่ "แม่โจ้" ซไย ซไย

งานศิลปะในสมัยรัตนโกสินทร์



คำต้อนรับจากนายกองค์การนักศึกษา

เพื่อแสดงความยินดีกับน้องนักศึกษาใหม่ทุกๆ คน
ที่ได้ใช้ความเพียรพยายามจนสามารถเข้ามาศึกษาแม่โจ้
แห่งนี้ แม่โจ้ของเราเป็นสถาบันการศึกษา ที่ศึกษาเกี่ยวกับ
การเกษตร ซึ่งได้ก่อตั้งมาช้านาน มีเหตุการณ์หลายๆ อย่าง
เกิดขึ้นในแม่โจ้ของเราได้ชื่อว่าเป็น "มหาวิทยาลัยแห่งชีวิต"

แม่โจ้แห่งนี้มีความพร้อมหลายๆ อย่าง ที่จะให้น้องๆ
ทุกคนได้ศึกษาหาความรู้เพื่อสร้างประสบการณ์ให้กับชีวิต
พี่ขอให้น้องๆ ทุกคนมีความเพียรพยายาม และมีความพร้อม
ที่จะรับ การสร้างจากแม่โจ้ รักแม่โจ้และให้สิ่งที่ดีกับแม่โจ้
เพื่อที่จะได้ออกไปรับใช้สังคมอย่างมีประสิทธิภาพใน.....
อนาคต

รักและเชื่อมั่น

(ธานีล กุลศิริ)

นายกองค์การนักศึกษาแม่โจ้ ปี ๒๕๓๕

คำต้อนรับจากประธานสถานศึกษา

ในนามของสถานศึกษา ขอต้อนรับน้องสู่ "ร่วมหาชัยชีวิต" ด้วยความยินดียิ่ง แม่โจ้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ไม่เหมือนใคร และไม่มีใครเหมือน ขอให้น้องๆ มีความอดทนและอดกลั้น และทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุดให้สมกับที่น้องๆ ตั้งใจเอาไว้ บัดนี้น้องคือส่วนหนึ่งของแม่โจ้ที่จะช่วยกันสร้างสรรค์สิ่งดีงามในแม่โจ้ของเราไม่ว่าน้องจะเป็นหลักสูตร ๒ ปี ๔ ปี เราเป็นลูกแม่โจ้ ๕๗ ด้วยกัน และเปิดใจกว้าง ปรับตัวเข้าหากัน รักกันช่วยเหลือกันให้สมกับที่เป็นแม่โจ้

ด้วยรักและห่วงใย

จิระ ทองเหลือ

ประธานสถานศึกษา ปี ๒๕๓๕

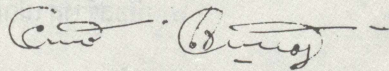
คำต้อนรับจากอุปนายกฝ่ายปกครอง

ขอแสดงความยินดีกับน้องๆ รุ่น ๕๑ ทุกท่านที่ได้ก้าวเข้ามาสู่บ้านหลังใหม่ของทุกท่าน บ้านหลังนี้จะคอยปกครองอันตราย และให้ความอบอุ่นแก่น้อง เพราะแม่ใจเราอยู่กันแบบพี่กับน้อง

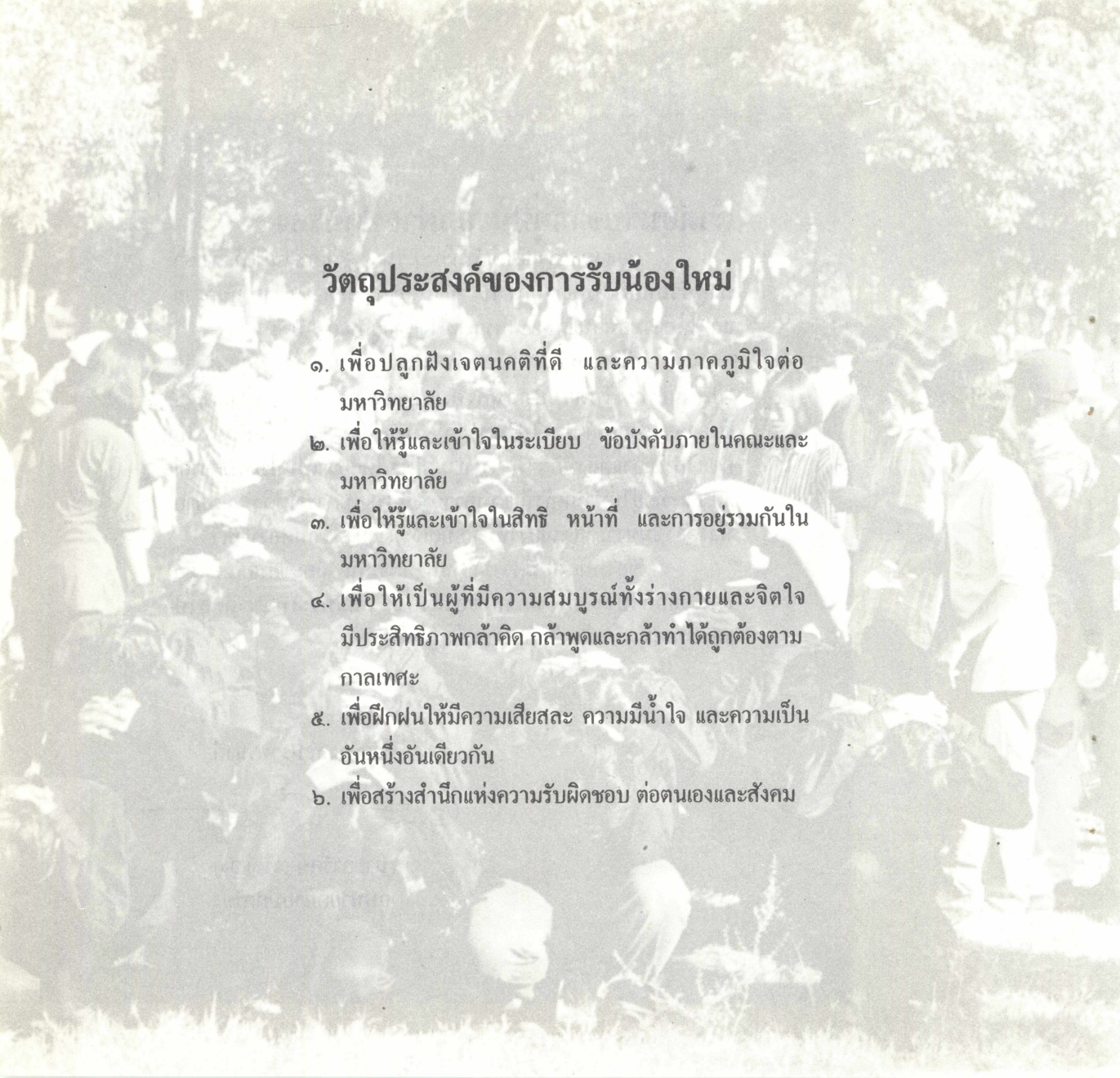
เมื่อก้าวเข้ามาสู่บ้านหลังใหม่แล้ว ชีวิตของน้องๆ อาจจะเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมภายในแม่ใจ ซึ่งอาจจะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี หรือไม่ดี เมื่อน้องจบออกไป ก็ขอให้รับเอาแต่สิ่งที่ดีๆ ไป สิ่งที่ไม่ดีก็ขอให้ถือว่าเป็นประสบการณ์ แต่ขณะที่อยู่ในบ้านหลังนี้ ซึ่งมีความรู้ มีประสบการณ์ที่ดีๆ มากมาย น้องต้องขยันหาวิชาใส่ตนเองให้มากเมื่อเข้ามาอยู่ในบ้านหลังนี้แล้ว

ขอให้น้อง มีความอดทน อดกลั้น และขยันศึกษาเมื่อสำเร็จออกไปจะได้เป็นกำลังของสังคม และประเทศชาติต่อไป และช่วยสร้างชื่อเสียงให้กับบ้านเมืองต่อไป

ด้วยรักและปรารถนาดี



(นายอาร์ักษ์ เจริญเอง)
อุปนายกฝ่ายปกครอง



วัตถุประสงค์ของการรับน้องใหม่

๑. เพื่อปลูกฝังเจตนาที่ดี และความภาคภูมิใจต่อมหาวิทยาลัย
๒. เพื่อให้รู้และเข้าใจในระเบียบ ข้อบังคับภายในคณะและมหาวิทยาลัย
๓. เพื่อให้รู้และเข้าใจในสิทธิ หน้าที่ และการอยู่ร่วมกันในมหาวิทยาลัย
๔. เพื่อให้เป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ มีประสิทธิภาพกล้าคิด กล้าพูดและกล้าทำได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะ
๕. เพื่อฝึกฝนให้มีความเสียสละ ความมีน้ำใจ และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
๖. เพื่อสร้างสำนึกแห่งความรับผิดชอบ ต่อตนเองและสังคม

ใจออกไม่ว่าง

สารบัญ

บทกวี

ความเพียร	21
แด่ลูกแม่ใจทุกคนด้วยรักแท้	35
"เธอเป็นลูกแม่หรือไม่"	48
อิสระวาทะ	53
แด่...เจ้าแม่ด้วยสักการะ	69

สังคม

ธรรมชาติและสภาพแวดล้อมกับนักศึกษา	50
การทำนาเกลือสินเธาว์ในภาคอีสาน	
กับการทำลายสภาพแวดล้อม	66

เรื่องสั้นๆ

ผู้อ้อมอกพี่ "แวนดำ"	20
การศึกษากับชีวิต	22
อินทนิล	28
ปรัชยาใต้	42
โครงการหลวง เมืองเชียงใหม่	43
มหาลัยชีวิต	54
กิจกรรมนักศึกษา	58
ถอนหายใจ	74

เบื้องหลังแม่โจ้

พระช่วงเกษตรศิลปการบิดาของพวกเรา	23
ย้อนอดีตก่อนจะมาเป็นแม่โจ้	32
ปูชนียบุคคล	
ศาสตราจารย์ ดร.วิภาต บุญศรี วังซ้าย	36

ผู้ออมอกพี "แวนดำ"

พี่ขอต้อนรับน้องทุกคนเข้าสู่ความเป็นลูกแม่ใจ

พี่ตั้งใจที่ได้ต้อนรับน้องๆ ของพี่ทุกคน ในความรู้สึกดีๆ อันนี้พี่อยากให้น้องพบกับความสุขสนุกสนานและประสบความสำเร็จทุกอย่าง จากการที่น้องมาศึกษาที่นี่ "แม่ใจ" เมื่อน้องเข้ามาแม่ใจแห่งนี้คือของน้องๆ ทุกคนแล้ว พี่แค่อยให้กำลังใจแด่น้องในการกระทำของน้องทุกอย่าง พี่อยากให้น้องทำทุกอย่างเพื่อคงความเป็นแม่ใจแด่น้อง ในการกระทำของน้องทุกอย่าง พี่อยากให้น้องทำทุกอย่างเพื่อคงความเป็นแม่ใจเอาไว้อย่างที่พี่ๆ เคยทำ กำลังใจจากพี่ก็เพียงก็เพียงพออันวอนให้น้องๆ จงช่วยกันด้วยความรัก สามัคคี สามัคคีในลูกแม่ใจ ส่วนหนึ่งของพี่ที่จะช่วยน้องได้ส่วนที่พี่ควรกระทำคือกำลังใจและคอยเป็นพี่เลี้ยงน้องๆ ของพี่ทุกคนไม่ต้องกลัวในการกระทำของน้อง หากการกระทำนั้นน้องๆ ทำทุกอย่างไปในทางที่ถูก ทั้งจารีตประเพณี และอยู่ภายใต้กฎหมายอันชอบธรรม ขอให้น้องระลึกอยู่เสมอว่า น้องคือผู้สร้างแม่ใจและขอให้น้องสร้างขึ้นมาด้วยมือสะอาดไม่เปื้อนเปื้อนใคร ส่วนใครที่จะมาแย่งอำนาจจากน้องของพี่เพื่อทำลายแม่ใจของเราทุกคน พี่ทุกคนจะคอยขัดขวางทุกวิถีทาง เพื่อให้น้องของพี่ทุกคนมีอำนาจมีพลังที่จะปกป้อง รักษาและสร้างแม่ใจ พี่อยากให้น้องๆ ทุกคนจงหวงแหน "แม่ใจ" เท่าชีวิต เท่าหรือมากกว่าที่พี่เคยมีสุดชีวิต เพราะน้องคือ "ลูกแม่ใจ" จะไม่มีอำนาจใดมาทำลายความรัก ของน้องๆ ได้ ขอให้น้องๆ ทุกคนจงทำทุกอย่าง

ในสิ่งที่ดี จากสิ่งที่พี่สอน พี่สั่ง เพราะพี่เองรักแม่ใจและน้องของพี่ทุกคน ไม่ว่าใครทุกคนที่เป็นลูกแม่ใจ เราคือแม่เดียวกัน เราอยู่ด้วยกัน เราสร้างด้วยกันและเราจะมีความสุขด้วยกัน “จำเอาไว้”

จากที่ผ่านมามีจิตใจที่ได้มาสู่ความเป็นลูกแม่ใจ เมื่อพี่อยู่นั้นไม่ว่าใครที่ไหน ที่คอยทำลาย ความรักความสามัคคีของพี่ พี่ของพี่จะคอยปกป้องช่วยเหลือพี่มา อยู่ใกล้พี่ตลอดเวลา มันไม่ใช่หน้าที่แต่มันคือความรัก ความรักจะทำลายอำนาจมีทุกอย่าง ไม่ว่าใครที่มาคอยทำลาย ความเที่ยงธรรมยุติธรรมในสังคมคือส่วนหนึ่งของความรักที่ทุกคนควรมี แต่หากใครที่คอยทำลายเพื่อหวังผลประโยชน์ส่วนตัว เคยให้น้องเป็นเครื่องมือแล้วละก็พี่ขอให้น้องๆ ทุกคนจงรวมพลังจากความรัก ความสามัคคี ทำลายมันเสีย ขอให้ทำลายมันให้มันหายสาบสูญไปจากแม่ใจของพวกเรา ลูกแม่ใจไม่ต้องการเปรต ภูตผีปิศาจ แต่แม่ใจต้องการครอบครัวที่อบอุ่น จากพ่อ แม่ พี่ๆ และผู้มีพระคุณที่ควรเคารพเท่านั้น

ด้วยความเป็นห่วงและความรักน้องๆ ของพี่นี้ พี่อยากให้น้องๆ อยู่ที่แม่ใจนี้กัน ด้วยความรักสามัคคี เพราะเรามีพ่อแม่เดียวกัน มีอะไรแบ่งกันกินแบ่งกันใช้ จงพอใจในสิ่งที่มี กระทำในสิ่งที่ดีและถูกต้อง ออกันอบอุ่นของพี่นี้จะคอยปกป้องรักษาเพื่อให้น้องของพี่ทุกคนเดินทางไปสู่ความมุ่งหวังที่น้องมี เสมอและตลอดไป พี่จะคอยเฝ้าดูการกระทำและคอยเป็นกำลังใจอยู่ใกล้ๆ น้องของพี่ตลอดเวลา

วันและคืน.....ผ่านไป.....จะพิสูจน์การกระทำของน้องพี่ทุกคน

ขอต้องรับน้องทุกคนสู่อ้อมอกพี่

โดย แวนดำ

.....ความเพียร.....

พ่อแม่ไม่มีเงินทองจะกองให้..
 จงตั้งใจพากเพียรเรียนหนังสือ
 หาวิชาความรู้เป็นคู่มือ
 เพื่อยึดถือเอาไว้เลี้ยงร่างกาย

พ่อแม่ในวันจะแก่เฒ่า..
 จะเลี้ยงเจ้าตลอดไปอย่าได้หมาย
 หาวิชาความรู้ใช้เลี้ยงกาย
 เจ้าสบายพ่อแม่ก็ชื่นใจ

(จิรสิทธิ์)



การศึกษา กับ ชีวิต

ฉันสงสัยอยู่ว่า เราเคยถามตัวเองหรือไม่ว่าการศึกษานั้นหมายถึงอะไร ทำไมเราต้องไปโรงเรียนทำไมจะต้องเล่าเรียนวิชาต่างๆ มากมาย ทำไมจะต้องสอบแข่งขันกันเพื่อให้ได้คะแนนดีๆ สิ่งที่เราเรียกว่าการศึกษานั้นหมายถึงสิ่งใดกันแน่ ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นคำถามที่สำคัญมาก มิใช่มีความสำคัญกับตัวนักเรียนนิสิต นักศึกษาเท่านั้นแต่หมายความรวมถึงบรรดาผู้ปกครอง ครูอาจารย์และทุกๆ คนที่มีความรักต่อโลกนี้ด้วย

ทำไมเราต้องแย่งชิงกันมาศึกษาเล่าเรียนกันด้วย เป็นเพราะต้องการจะสอบผ่านและได้งาน อาชีพ ใ้หรือไม่ ? หรือว่า "หน้าที่ของการศึกษาคือการช่วยเพิ่มพูนญาณทัศนะ" ความรู้ความเข้าใจในชีวิตทั้งหมดแก่เราที่ยังเยาว์วัยอยู่" แน่น่อนการมีงานทำและการหาเลี้ยงชีพเป็นสิ่งจำเป็นแต่นั้นคือจุดประสงค์ทั้งหมดของชีวิตหรือ เราพากันศึกษาเล่าเรียนเพื่อสิ่งนั้นแต่เพียงอย่างเดียวละหรือ. หามิได้เพราะชีวิตมิได้หมายถึงการมีงานทำเท่านั้น ด้วยชีวิตเป็นสิ่งมหัศจรรย์ทั้งกว้างขวางและลึกซึ้ง ชีวิตเป็นความลับอันยิ่งใหญ่ เป็นอาณาจักรอันไร้ขอบเขตที่เราได้เข้าไปเกี่ยวข้องอยู่ด้วยในฐานะของมนุษย์ "ถ้าหากเราเตรียมตัวเพียงเพื่อการหาเลี้ยงชีพแต่เพียงอย่างเดียวแล้ว เราก็จะพลาดจากจุดมุ่งหมายที่แท้จริงของชีวิตไปโดยสิ้นเชิง" ความเข้าใจในชีวิตนั้นสำคัญยิ่งไปกว่าการเตรียมตัวสอบเพื่อที่จะได้เป็นบัณฑิตทางสาขาคณิตศาสตร์ ฟิสิกส์และสาขาวิชาอื่นๆ

ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นครูหรือนักเรียน จะต้องถามตนเองอยู่เสมอว่า "ทำไมเราต้องศึกษาเล่าเรียนทำไมจะต้องสำเร็จเป็นบัณฑิต" จะต้องถามตนเองว่าชีวิตคืออะไร ชีวิตเป็นสิ่งวิเศษสุดใช่หรือไม่ เหล่าวิหคมวลบุปผาชาติสุ่มทุมพุ่มพฤกษย์ สรรวงสวรรค์ ดวงดารา สายน้ำ และมัจฉาที่อยู่อาศัยในน้ำเหล่านี้คือชีวิต ชีวิตคือคนจนและคนรวย ชีวิตคือการยุทธแย่งกันระหว่างหมู่เหล่าชนชาติและเชื้อชาติ ชีวิตคือสมาธิ ชีวิตคือสิ่งที่เรียกกันว่าศาสนา และหมายถึงสารัตถะอันลึกซึ้งที่ซ่อนอยู่ภายในจิตใจ ความซื่อจฉา ความทะเยอทะยาน กิเลส ความกลัว ความปรารถนา และความหุนดหิดขัดข้อง สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดประกอบกันขึ้นเป็นชีวิต แต่เรากลับไปตระเตรียมตนเพียงเพื่อการเข้าใจชีวิตแต่เพียงเลี้ยวเล็กๆ เท่านั้น เราเรียนสำเร็จได้

รับปริญญาได้การทำงานอาชีพ แต่งงานเป็นฝั่งเป็นฝา มีลูกหลานสืบตระกูล ชีวิตทั้งชีวิตก็จะยิ่งเหมือนเครื่องจักรเข้าไปทุกที เรายังคงเต็มไปด้วยความกลัว ความกระวนกระวายและความหวาดหวั่นต่อชีวิต "ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ ของการศึกษาที่จะต้องช่วยให้เราเข้าใจถึงกระบวนการแห่งชีวิตทั้งหมด" หรือการศึกษามีหน้าที่เพียงเพื่อการจัดฝึกอาชีพ และเตรียมคนไว้สำหรับการทำงานที่สูงส่งกระมัง

อะไรจะเกิดขึ้นกับเรา เมื่อเราเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่เต็มตัว เธอเคยถามตัวเองหรือไม่ว่าเธอจะทำอะไรเมื่อเธอโตขึ้น บางทีอาจจะเป็นการแต่งงาน และก่อนที่เธอจะรู้ตัวเธอก็จะกลายเป็นพ่อแม่คนไปแล้วเธอจะถูกงานอาชีพผูกมัดไว้อย่างเหนียวแน่นหรือไม่เธอก็จะซุกอยู่แต่ในครัว เธอจะค่อยๆ ซบเซา

การทำเพื่อส่วนรวมในเงื่อนไขที่เหมาะสมกับนักศึกษามากที่สุด คือการทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวม กิจกรรมต่างๆ ต้องเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่ามีประโยชน์และมีผลต่อคนส่วนใหญ่ คนส่วนใหญ่ก็มิได้จำกัดอยู่เพียงมวลนักศึกษาภายในสถาบันเท่านั้น หากยังหมายถึงประชาชนทั้งภายในภายนอก จึงจะเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าซึ่งก็มีชมรมต่างคอยอยู่แล้ว ตัวอย่างง่ายๆ ก็คือชมรมอาสาพัฒนา การทำกิจกรรมมิได้มีผลต่อตัวนักศึกษาภายในสถาบันเท่านั้น เพราะนั่นเป็นเพียงคนหยิบมือเดียวในสังคมวงกว้างออกไป ดังนั้นเราจึงจำเป็นต้องทำกิจกรรมเพื่อคนส่วนใหญ่จริงๆ จึงต้องมีทั้ง ๒ สิ่งประกอบกัน จะทำแต่เพื่อคนในสถาบัน ไม่นับภายนอกสถาบันก็ไม่ได้เพราะเป็นการนำตัวให้เห็นห่างจากสภาพความเป็นจริง จะทำแต่กิจกรรมภายนอกไม่ทำกิจกรรมภายในก็ไม่ได้ เพราะจะไม่สามารถระดมเอานักศึกษาไปช่วยกันผลักดันสร้างสรรค์และแก้ปัญหาภายนอกสถาบันได้ ดังนั้นทั้งสองสิ่งจึงจำเป็นต้องทำและมักจะเกี่ยวกันอยู่โดยสภาพของมัน

เมื่อนักศึกษาก้าวเข้ามาสู่การทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวมแล้ว คงวิเคราะห์ได้ต่อไปว่า การทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวมมีประโยชน์อะไรบ้าง ประโยชน์ที่สำคัญที่สุดคือ

๑. นักศึกษาได้มีโอกาสตอบสนองความต้องการของประชาชน ความต้องการของสังคม ถึงแม้ว่าการตอบสนองนี้เป็นจำนวนน้อยนักแต่ก็ทำเพื่อให้

เรามีแนวทางในอนาคตเพื่อจะได้ตอบสนองความต้องการของสังคมที่ใหญ่มากได้
ถูกจุดมากขึ้น

๒. เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสเรียนรู้ประสบการณ์ในการทำงาน มีความ
ชำนาญในเรื่องต่างๆ ซึ่งเริ่มมาจากการทำงานในส่วนเล็กน้อยจึงจะสามารถออก
ไปรับภาระที่ใหญ่หลวงขึ้นได้ มิใช่จำกัดอยู่เพียงในตำราเท่านั้นเพราะเป็นที่ปรากฏ
อยู่บ่อยๆ ว่าเมื่อเราจบแล้วไปทำงานเราก็ต้องฝึกงานให้ชำนาญอีกประมาณ
๓-๖ เดือน ซึ่งก็ไม่ผิดอะไรกับเรียนรู้ใหม่ จากข้อนี้เอง การทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวม
ทำให้เรามีบทเรียนในการแก้ไขปัญหาในการทำงานของเราให้พัฒนายิ่งขึ้น

๓. ทำให้เราเข้าใจถึงการมองปัญหาต่างๆ อย่างเป็นวิทยาศาสตร์เพราะ
การทำกิจกรรมหรือการทำงานอะไรก็แล้วแต่ต้องประสบปัญหาทั้งสิ้น ปัญหานี้เองที่
จะทำให้เราสั่งสมประสบการณ์ ความสามารถและแก้ปัญหาเหล่านั้นให้ตกไปด้วยวิธีการ
ทางวิทยาศาสตร์

ประโยชน์ที่ผ่านมาเป็นประโยชน์ที่สามารถเห็นได้อย่างชัดเจนแต่ก็ยังมีย
ประโยชน์อีกมากมายที่ล้นหาได้ยาก เช่น การได้มีโอกาสพบคนหนุ่มมาก ฝึกฝน
การทำงานอย่างมีระบบ เป็นต้น เมื่อเราทราบประโยชน์ของการทำ กิจกรรมเช่นนี้
แล้ว เราจะสามารถก้าวเข้ามาทำกิจกรรมได้อย่างเต็มที่และสมความภาคภูมิใจแต่
บางครั้งก็ติดปัญหาในการทำงานเพื่อส่วนรวมพอสมควร เช่นบางครั้งมีคนพูดว่า
การทำงานเพื่อส่วนรวมนั้นมันคืออยู่หรือก แต่ยังไม่ควรทำตอนนี้ซึ่งมีหน้าที่เรียน จบ
ไปแล้วค่อยออกไปช่วยเหลือสังคมส่วนรวม ถ้าหากคำพูดนี้เป็นคำพูดที่ถูกต้องแล้ว
เราจะมองการศึกษาเป็นอีกเรื่องหนึ่งโดยไม่นำมาสัมพันธ์กับความเป็นจริงในสังคม
ได้อย่างไร การศึกษาจะสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อลงมือกระทำ การแก้ปัญหาใดปัญหาหนึ่ง
มิใช่รอไปก่อนค่อยมาแก้ปัญหาภายหลัง และเมื่อเราจบออกมาจะมาแก้ปัญหา
ปัญหานี้แน่นอนจะพอกพูนมากขึ้นจนไม่สามารถจะแก้ไขได้แล้วก็ได้ คำพูดนี้เป็น
คำพูดที่ไม่ถูกต้อง มองการศึกษาเป็นเรื่องที่แยกออกจากสังคมอย่างสิ้นเชิง

ปัญหาอีกอย่างหนึ่งที่มักประสบอยู่เสมอคือปัญหาที่ว่าจะทำเพื่อส่วนรวม
ก่อนหรือทำเพื่อตนเองก่อน มีบางคนตอบว่าให้ทำเพื่อตนเองก่อน สร้างความ

ผาสุขความอยู่ดีกินดีก่อน สร้างครอบครัวก่อนแล้วค่อยไปช่วยเหลือส่วนรวม แต่สิ่งเหล่านี้ก็เป็นไปไม่ได้ เพราะในสภาพสังคมที่มีปัญหามากมายซึ่งก็ล้วนแต่มีผลต่อตนทั้งสิ้น เราไม่สามารถสร้างส่วนตัวให้ดีได้ท่ามกลางสังคมที่มีปัญหา คำพูดนี้จึงเป็นไปอีกไม่ได้เช่นกันเราจึงควรก้าวเข้ามาทำงานเพื่อส่วนรวมให้ดีขึ้นจะสามารถทำให้ส่วนตัวของเราดีไปด้วย

เมื่อสามารถแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ก็สามารถก้าวเข้ามาทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวมได้อย่างเต็มภาคภูมิ เป็นส่วนหนึ่งของสังคมอย่างแท้จริง จงก้าวออกมารับรู้ความเป็นจริงของโลกกว้างเถิด และแก้ไขความเสื่อมทรามของโลกกว้างนั้นเสีย เราจึงจะไม่เป็น "ผู้ทรยศ" ต่อผู้ที่ต่อสู้สละชีวิตเพื่อให้อาหารให้เรากินเพียงผู้เดียวและ

ความหวังของเขาเหล่านั้นก็จะเป็นจริงขึ้นมาในที่สุด

ฝากไว้ก่อนจบ

- ๑. บาบเป็นนักศึกษา ไม่สนใจปัญหาสังคมการเมือง
เห็นแก่ตัว รู้แต่หาผ้าหาเมีย ย่อมมีกิมเหล็กใหญ่ตั้งลิ้น
ฝากระโหลกนาบด้วยก้อนเหล็กแดง หอกหลาวคอยทิ่มแทงตา
แหลนหลาวทะลวงหู เจ็บปวดทรมานอยู่ ๑๐๐ กัปลี ๑๐๐ กัปลี

ของวสันต์ สิริพิเชต

๑. นิรยถา

เก็บตกมาใครเขียนก็ไม่ทราบ

สี่หม่นหม่น

ผู้เรียบเรียง



พระช่วงเกษตรศิลปการบิดาของพวกเรา

- อำมาตย์โท พระช่วงเกษตรศิลปการ (ช่วง โลจายะ) "บิดาการเกษตรแม่โจ้" ผู้ก่อตั้งสถานศึกษาแม่โจ้
- อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และอดีตนายกสภาสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้คนแรก
- อายุ ๘๕ ปี

ประวัติ พระช่วงเกษตรศิลปการ มีชื่อเดิมว่า ช่วง โลจายะ เกิดเมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๔๔๒ ที่บ้านแซ่ ต.พระประแดง อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ

บิดาชื่อ ร.อ.หลวงศรี พลแก้ว ร.น (ขาว โลจายะ)

คุณพระช่วง สมรสกับ คุณหญิงช่วงเกษตรศิลปการ (คุณสองค์ ไรวา)

มีบุตรธิดารวม ๖ คน คือ

๑. นางชื่นสุข โลจายะ
๒. แพทย์หญิง ปานทิพย์ วิริยะพานิช
๓. รศ.ดร. สิริินทร์ วิบูลย์นิม
๔. นางสาวสมชาติ โลจายะ
๕. พ.ต.ต.สมชัย โลจายะ
๖. นายชวาล โลจายะ

ประวัติการศึกษา

๑. เข้าเรียนชั้นประถมศึกษา ที่โรงเรียนวัดทรงธรรม อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ

๒. มัธยมศึกษาที่โรงเรียนมัธยมวิทยาวัดสุทัศน์ เสาชิงช้า และโรงเรียนวัดราชบูรณะ(วัดเรียน)

๓. ได้รับทุนกระทรวงธรรมการ ไปเรียนวิชาช่าง ณ สหรัฐอเมริกา แต่ระหว่างนั้นอยู่ในสงครามโลกครั้งที่ ๑ รัฐบาลเกรงจะเกิดอันตรายในการเดินทางของนักเรียนทุนจึงได้เปลี่ยนให้ฝากเรียนที่ประเทศฟิลิปปินส์ชั่วคราว

๔. เรียนอยู่ได้ปีที่ ๒ ที่ประเทศฟิลิปปินส์ (พ.ศ. ๒๔๖๔) รัฐบาลได้ส่งไปเรียนต่อยัง สหรัฐอเมริกา โดยศึกษาที่มหาวิทยาลัยวิสคอนซิน จนจบการศึกษา ได้รับปริญญาโท (สืตวบาล) เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๗ และกลับประเทศไทย

การรับราชการ

๑. ครั้นแรกบรรจุเป็นอาจารย์ประจำกระทรวงธรรมการ และถูกย้ายไปสอนอยู่โรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรม (ปปก.) ที่อำเภอบางสะพานใหญ่ จ.ประจวบคีรีขันธ์ ปี พ.ศ. ๒๔๖๗

๒. พ.ศ. ๒๔๗๒ กระทรวงกลาโหมขอยืมตัวไปดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกเสบียงสัตว์และเป็นผู้อำนวยการสอนวิชากสิกรรมแก่ทหาร

๓. พ.ศ. ๒๔๗๖ กระทรวงเกษตรและพาณิชย์ได้ขอโอนตัวท่านมาสังกัดกรมตรวจกสิกรรม (กรมเกษตร) แล้วส่งท่านไปตั้งสถานีทดลองกสิกรรมภาคเหนือที่บ้านแม่โจ้ ต.หนองหาร อ.สันทราย จ.เชียงใหม่

๔. พ.ศ. ๒๔๗๗ กระทรวงธรรมการได้จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรม (ปปก.) ภาคเหนือที่แม่โจ้ และขอตัวท่านคุณพระช่วงฯ ย้ายมาสังกัดกระทรวงธรรมการ และแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์ใหญ่ และหัวหน้าสถานีทดลองกสิกรรมภาคเหนือในเวลาเดียวกัน

๕. พ.ศ. ๒๔๘๒ ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นอธิการบดีกรมเกษตร

๖. พ.ศ. ๒๔๘๒ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ (สมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี)

๗. พ.ศ. ๒๔๘๘ ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นทูตวัฒนธรรม และดูแลนักเรียนไทยในสหรัฐอเมริกา

๘. พ.ศ. ๒๕๐๒ ครบเกษียณอายุราชการ เดินทางกลับประเทศไทยได้ข้าราชการบำนาญ

๙. พ.ศ. ๒๕๑๘-๒๕๒๒ ได้รับพระมหากรุณาโปรดเกล้าให้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้

- อำมาตย์โท พระช่วงเกษตรศิลปการ (ช่วง โลจายะ) "บิดาการเกษตรแม่โจ้"
ผู้ก่อตั้งสถานศึกษาแม่โจ้
- อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และอดีตนายกสภาสถาบันเทคโนโลยี-
การเกษตรแม่โจ้คนแรก

- อายุ ๘๕ ปี
ประวัติ พระช่วงเกษตรศิลปการ มีชื่อเดิมว่า ช่วง โลจายะ เกิดเมื่อวันที่ ๒๐
กรกฎาคม ๒๔๔๒ ที่บ้านแซ่ ต.พระประแดง อ.พระประแดง

บิดาชื่อ จ.สมุทรปราการ
ร.อ.หลวงศรี พลแผ้ว ร.น (ขาว โลจายะ)
คุณพระช่วง สมรสกับ คุณหญิงช่วงเกษตรศิลปการ (คุณสอางค์ ไรวา)

มีบุตรธิดารวม ๖ คน คือ

๑. นางชื่นสุข โลจายะ
๒. แพทย์หญิง ปานทิพย์ วิริยะพาณิชย์
๓. รศ.ดร. สิรินทร์ วิบุรณนิยม
๔. นางสาวสมชาติ โลจายะ
๕. พ.ต.ต.สมชัย โลจายะ
๖. นายชวาล โลจายะ

ประวัติการศึกษา
๑. เข้าเรียนชั้นประถมศึกษา ที่โรงเรียนวัดทรงธรรม อ.พระประแดง

จ.สมุทรปราการ

๒. มัธยมศึกษาที่โรงเรียนมัธยมวิทยาวัดสุทัศน์ เสาชิงช้า และโรงเรียน-
วัดราชบูรณะ(วัดเรียบ)

๓. ได้รับทุนกระทรวงธรรมการ ไปเรียนวิชาช่าง ณ สหรัฐอเมริกา
แต่ระหว่างนั้นอยู่ในสงครามโลกครั้งที่ ๑ รัฐบาลเกรงจะเกิดอันตรายในการ
เดินทางของนักเรียนทุนจึงได้เปลี่ยนให้ฝากเรียนที่ประเทศฟิลิปปินส์ชั่วคราว

๔. เรียนอยู่ปีที่ ๒ ที่ประเทศฟิลิปปินส์ (พ.ศ. ๒๔๖๔) รัฐบาลได้ส่งไปเรียนต่อยัง สหรัฐอเมริกา โดยศึกษาที่มหาวิทยาลัยวิสคอนซิน จนจบการศึกษา ได้รับปริญญาโท (สืตวบาล) เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๗ และกลับประเทศไทย

การรับราชการ

๑. ครั้งแรกบรรจุเป็นอาจารย์ประจำกระทรวงธรรมการ และถูกย้ายไปสอนอยู่โรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรม (ปบก.) ที่อำเภอบางสะพานใหญ่ จ.ประจวบคีรีขันธ์ ปี พ.ศ. ๒๔๖๗

๒. พ.ศ. ๒๔๗๒ กระทรวงกลาโหมขอยืมตัวไปดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกเสบียงสัตว์และเป็นผู้อำนวยการสอนวิชากสิกรรมแก่ทหาร

๓. พ.ศ. ๒๔๗๖ กระทรวงเกษตรและพาณิชย์ได้ขอโอนตัวท่านมาสังกัดกรมตรวจกสิกรรม (กรมเกษตร) แล้วส่งท่านไปตั้งสถานีทดลองกสิกรรมภาคเหนือที่บ้านแม่ใจ ต.หนองหาร อ.สันทราย จ.เชียงใหม่

๔. พ.ศ. ๒๔๗๗ กระทรวงธรรมการได้จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรม (ปบก.) ภาคเหนือที่แม่ใจ และขอตัวท่านคุณพระช่วงฯ ย้ายมาสังกัดกระทรวงธรรมการ และแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์ใหญ่ และหัวหน้าสถานีทดลองกสิกรรมภาคเหนือในเวลาเดียวกัน

๕. พ.ศ. ๒๔๘๒ ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นอธิการบดีกรมเกษตร

๖. พ.ศ. ๒๔๘๒ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ (สมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี)

๗. พ.ศ. ๒๔๘๘ ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นทูตวัฒนธรรม และดูแลนักเรียนไทยในสหรัฐอเมริกา

๘. พ.ศ. ๒๕๐๒ ครบเกษียณอายุราชการ เดินทางกลับประเทศไทยได้ข้าราชการบำนาญ

๙. พ.ศ. ๒๕๑๘-๒๕๒๒ ได้รับพระมหากรุณาโปรดเกล้าให้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่ใจ

อินทนิล (*Lagerstroemia Speciosa Pers.*)

อินทนิล เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลางถึงใหญ่ สูงประมาณ ๕๐ ฟุต ลำต้นตรง เปลือกค่อนข้างดำหรือน้ำตาล มีตะขุขรุขระ กิ่งแผ่กว้าง ใบมนแกมขอบขนานยาวประมาณ ๑๐ นิ้ว เนื้อใบหนาเป็นมัน ดอกออกเป็นช่อยาวตามปลายกิ่ง ช่อตั้งตรง ดอกมีทั้งสีม่วง ม่วงแกมชมพู กลีบรอกดอกติดกันเป็นรูปถ้วย ปลายแยกเป็น ๖ แฉก ผลรูปไข่เกลี้ยงยาวประมาณ ๕ นิ้ว ออกดอกกราวเดือนมีนาคมถึงมิถุนายน การขยายพันธุ์ใช้วิธีเพาะเมล็ด

อินทนิลอยู่ในสกุล *Lagerstroemia* นี้ตั้งให้เป็นอนุสรณ์แก่ Magnus Lagerstroemia พ่อค้าชาวสวีเดนที่ได้พันธุ์ไม้นี้ไปจากแถบเอเชีย ไม้ต้นนี้มีชื่อพ้องว่า *L-Flos-reginae* คือ Flower of the Queen แปลว่าดอกไม้แห่งราชินี เป็นการยกย่องความงามของดอกไม้เป็นอย่างสูง

อินทนิล เป็นไม้สัญลักษณ์ "ประจำสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้" ที่แทนความแข็งแกร่ง บึกบึน ทรหด อดทน ของบรรดาลูกแม่โจ้ เนื่องจากอินทนิลเป็นไม้ยืนต้นที่แข็งแรง อายุยาวนานและเจริญเติบโตได้ทุกสภาพของประเทศไทย

ข้อมีลักษณะเกาะกันเป็นกลุ่มแน่น สีสด "เหมือนความรัก ความสามัคคี และความอุดมกลมเกลียวเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของลูกแม่โจ้" ที่มีวันจางหายไป

อินทนิล เป็นต้นไม้ที่เจริญได้ดีทุกภาคของประเทศไทย เช่น "ลูกแม่โจ้ที่มาจากทุกหนทุกแห่ง" และกระจายกันออกไปเจริญเติบโต ก้าวหน้าอยู่ทั่วทุกภาค

ทั้งต้น เปลือก ใบ ใช้เป็นยาสมุนไพร "คุณคุณค่าของบรรดากลุ่มแม่โจ้" ที่ได้รับได้สร้างประโยชน์ให้กับสังคม ประเทศชาติ เป็นระยะอันยาวนานกว่า ๕๖ ปี

ย้อนอดีตก่อนจะมาเป็นแม่โจ้

ไหนๆ ก็เป็นลูกแม่โจ้แล้ว น้องๆ ก็ควรจะรู้จักบ้านใหม่หลังนี้ให้ดี อีกหน่อยนะ บ้านหลังนี้มีประวัติยาวนานเชียวแหละ กว่าจะเป็น "แม่โจ้...วันนี้"

พ.ศ. ๒๔๖๐ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี เสนาบดีกระทรวงธรรมการ ได้จัดตั้ง โรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรมขึ้นบริเวณหอวัง หรือบ้านสวนหลวง สระประทุมบริเวณกรีฑาสถานแห่งชาติในปัจจุบันเรียกว่า "โรงเรียน ฝึกหัดครูประถมกสิกรรมหอวัง" จึงเป็นจุดเริ่มแรกของฐานความคิดและ กิจกรรมของรัฐด้านการศึกษาแผนใหม่ทางการเกษตร

พ.ศ. ๒๔๗๑ กระทรวงธรรมการได้จัดตั้งเป็นโรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรมภาคเหนือ โดยรับนักเรียนจากผู้สำเร็จมัธยมปีที่ ๖ หลักสูตรกำหนดเวลา เรียน ๒ ปี โดยมีพระช่วงเกษตรศิลปการ ซึ่งขณะนั้นเป็นหัวหน้า สถานีทดลองกสิกรรมภาคพายัพ ดำรงตำแหน่งเป็นอาจารย์ใหญ่ด้วย

พ.ศ. ๒๔๘๘ กระทรวงธรรมการ ได้จัดตั้ง "โรงเรียนมัธยมวิสามัญเกษตรกรรม ภาคเหนือขึ้น" โดยใช้สถานที่ร่วมกับโรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรม ประจำภาคเหนือ

โรงเรียนวิสามัญเกษตรกรรมที่ตั้งขึ้นใหม่นี้มีหลักสูตรเวลาเรียน ๔ ปี โดยรับจากผู้สำเร็จชั้นมัธยมปีที่ ๔ โรงเรียนสามัญ เมื่อเรียนจบแล้วกระทรวง ธรรมการกำหนดให้มวิทยฐานะเทียบเท่าชั้นมัธยมปีที่ ๘

พ.ศ. ๒๔๘๑ กระทรวงธรรมการได้ยุบเลิก โรงเรียนวิสามัญเกษตรกรรมภาคใต้ ที่ คอหงส์ จังหวัดสงขลา โรงเรียนวิสามัญเกษตรกรรมภาคกลาง บางกอกน้อย ธนบุรี และโรงเรียนมัธยมวิสามัญเกษตรกรรมภาคอีสาน ที่โนนวัต จังหวัดนครราชสีมาและโอนกิจการทั้งหมดของโรงเรียน เหล่านั้นมารวมกันที่ โรงเรียนมัธยมวิสามัญเกษตรกรรมภาคเหนือที่ แม่โจ้ แต่เพียงอย่างเดียว

ในปีเดียวกันนั่นเอง ได้โอนกิจการจากกระทรวงธรรมการ ไปอยู่ในความ ดูแลของกระทรวงเกษตรธิการ และเปลี่ยนเป็นวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แม่โจ้

โดยได้รับผู้ที่สำเร็จจากหลักสูตรมัธยมวิสามัญเกษตรกรรม เพื่อเข้าศึกษาตามหลักสูตร อนุปริญญาเป็นเวลา ๓ ปี ทางเกษตรศาสตร์ สหกรณ์ และวนศาสตร์ พ.ศ. ๒๔๘๒ กระทรวงเกษตรราธิการได้จัดตั้งวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ขึ้นที่เกษตรกลาง บางเขน กรุงเทพฯ และที่แม่โจ้ ให้เป็นเตรียมวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หลักสูตรเวลาเรียน 2 ปี โดยรับจากผู้สำเร็จชั้นมัธยมปีที่ ๖ สำเร็จจึงเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์บางเขนได้เลย

พ.ศ. ๒๔๘๖ เปลี่ยนเป็น "โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์" ทั้งนี้เพราะวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่บางเขน ได้รับการสถาปนาเป็นมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ. ๒๔๙๑ กระทรวงเกษตรราธิการได้โอนกิจการให้แก่กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการและเปลี่ยนเป็น "โรงเรียนเกษตรกรรมแม่โจ้" รับจากผู้สำเร็จชั้นมัธยมปีที่ ๖ (ม.๓ ปัจจุบัน) เข้าศึกษาต่ออีก ๓ ปี สำเร็จแล้วได้ประกาศนียบัตรอาชีวชั้นสูง แผนกเกษตรกรรมโดยเริ่มดำเนินการรับนักเรียนประเภทนับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๒ เป็นต้นมา

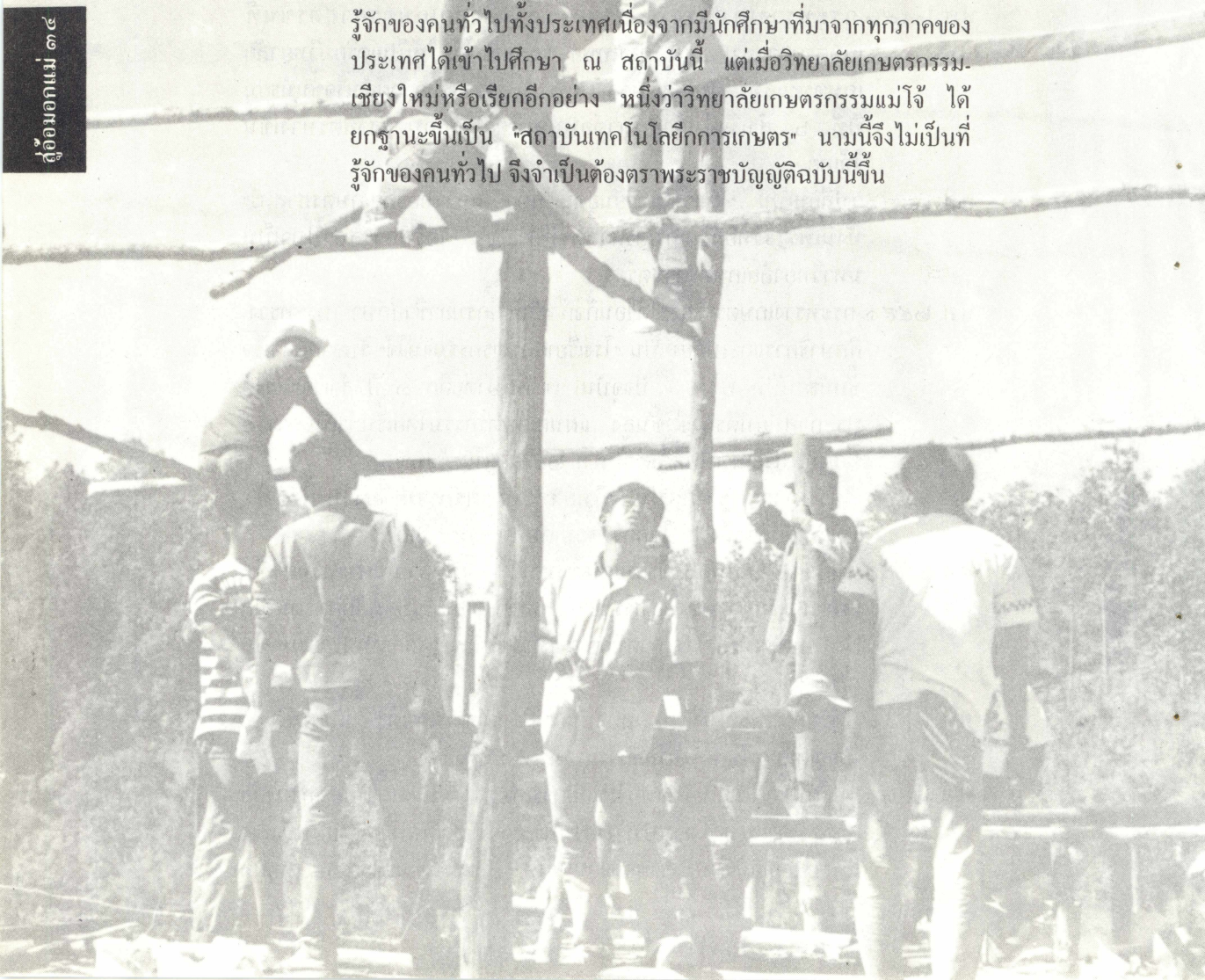
พ.ศ. ๒๔๙๕ ได้รับการยกฐานะเป็น "วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่" และขยายหลักสูตรถึงประโยคมัธยมเกษตรกรรม (ปมก.)

พ.ศ. ๒๕๐๕ ย้ายกิจการฝึกหัดครูมัธยมเกษตรกรรม ไปเปิดดำเนินการที่วิทยาลัยเกษตรกรรมบางพระ อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี และ "เปิดหลักสูตรเทคนิคการเกษตร" หรือ "ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแผนกเกษตรกรรม" ขึ้นเป็นแห่งแรก

พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้รับการสถาปนาเป็น "สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร" โดยพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร พ.ศ. ๒๕๑๔

พ.ศ. ๒๕๒๕ เปลี่ยนชื่อเป็นสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร เป็น "สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้" ตามประกาศในพระราชบัญญัติฉบับพิเศษ หน้า ๔ เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ เหตุผล

ในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้คือ เนื่องจากวิทยาลัยเกษตรกรรม-
เชียงใหม่ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าวิทยาลัยเกษตรกรรมแม่โจ้ เป็นที่
รู้จักของคนทั่วไปทั้งประเทศเนื่องจากมีนักศึกษาที่มาจากทุกภาคของ
ประเทศได้เข้าไปศึกษา ณ สถาบันนี้ แต่เมื่อวิทยาลัยเกษตรกรรม-
เชียงใหม่หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าวิทยาลัยเกษตรกรรมแม่โจ้ ได้
ยกฐานะขึ้นเป็น "สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร" นามนี้จึงไม่เป็นที่
รู้จักของคนทั่วไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น



แต่ ลูกแม่ใจ ทุกคนด้วยรักแท้

เพราะพวกเรา	"รวมกัน"	มันคงอยู่
จึงต่อสู้	อุปสรรค	ให้หักหาญ
แม้ "แยกกัน"	วันใด	แม้ภัยพาล
จำแม่ท่าน	คงเศร้า	ที่เราทรม

ก๊ตจาก ลูกแม่ใจรำลึกในแม่ใจอนุสรณ์ ๒๕๐๒



ปูชนียบุคคล
ศาสตราจารย์ ดร.วิภาต บุญศรี วั่งซ้าย
แม่โจ้ "รุ่น ๑" อธิการบดีคนแรก

ประวัติ

ศาสตราจารย์ ดร.วิภาต บุญศรี วังชัย ม.ว.ม. อดีตอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้

ศาสตราจารย์ ดร.วิภาต บุญศรี วังชัย เกิดเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๔๕๕ ที่บ้านสันกลาง ต.โนเวียง อ.เมือง จังหวัดแพร่ เป็นบุตรคนที่ ๗ ของ นายบุญมา และนางบัวเกียง วังชัย

ต้นตระกูลของ ศ.ดร.วิภาต คือทวดนั้นมาจากเชียงใหม่ ชื่อพระยาหัวเวียงแก้ว และบรรดาศักดิ์ชายซึ่งมีศักดิ์เป็นปู่ของท่าน ศ.ดร.วิภาตนั้นก็คือ เจ้ามหาจักร เจ้ามหาชัย เจ้ามหาเทพ เจ้ามหาพรหม ทั้งหมดที่เอ่ยชื่อดังกล่าวถือเป็นตระกูล "วังชัย"

เจ้ามหาจักรนั้นสมรสกับธิดาของเจ้าวังชัย อันเป็นศักดิ์นาเทียบวังชัยวังขวา แบบวังหน้าวังหลัง เมื่อเจ้าวังชัยทิวงคตลงในเวลาต่อมา เจ้ามหาจักร ก็ได้รับการแต่งตั้งให้รับบรรดาศักดิ์เป็นเจ้าวังชัย จากเจ้าเมือง เมืองแพร่

ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติให้ใช้นามสกุลขึ้น ท่านจึงให้ "วังชัย" เป็นนามสกุลสืบต่อมา

ส่วนเจ้าคุณปู่โดยตรงของท่าน ศ.ดร.วิภาต คือ เจ้ามหาชัย นั้นมีบุตรชายชื่อ บุญมา วังชัยคือบิดาของท่าน ศ.ดร.วิภาต นั่นเอง

ศ.ดร.วิภาต มีพี่น้องรวม ๘ คน ดังนี้คือ

๑. นายคำป็น วังชัย (ภายหลังเปลี่ยนสกุลเป็น "ชยันตราคม")
๒. นางคำป้อ วังชัย (ใช้นามสกุลสามี "อินทราวุธ")
๓. นางคำป่าย วังชัย (เปลี่ยนชื่อภายหลังเป็น "โสภา")
๔. นางสมนา วังชัย (ใช้นามสกุลสามีเป็น "ไพชนนต์")
๕. นางไฮแก้ว วังชัย (ใช้นามสกุลสามีเป็น "อนันตจิตร์")
๖. นางบุญปิ่น วังชัย (ใช้นามสกุลสามีเป็น "ทิพย์วิชัย")
๗. นายบุญศรี วังชัย (ภายหลังเพิ่มชื่อเป็น วิภาต บุญศรี วังชัย)
๘. นางบัวเขียว วังชัย (ใช้นามสกุลสามีเป็น "โกศลเสวี" และเปลี่ยน

ชื่อใหม่เป็น "อรพรรณ")

ปัจจุบันมีพี่น้องทั้งหมดถึงแก่กรรมไปเจ็ดคนเหลือนางบุญปัน ทิพย์วิชัย พี่สาวคนเดียวที่ยังมีชีวิตอยู่

ชีวิตเมื่อเยาว์วัยนั้น ท่านเริ่มเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียน วัดหลวง อ.เมือง จ.แพร่ ส่วนชั้นมัธยมศึกษาชั้นเรียนที่โรงเรียนพิริยาลัย จ.แพร่

เนื่องจากครอบครัวของท่านผู้ฐานะดี ประกอบกับท่านเองก็เรียน หนังสือเก่งเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว เมื่อจบการศึกษาชั้นมัธยม ๖ จากแพร่ ท่านจึงเดินทางมาจังหวัดเชียงใหม่ และเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๖

ท่านเรียนอยู่ที่โรงเรียนยุพราชได้เพียงปีเดียว ก็ได้มีการจัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรมขึ้นที่แม่โจ้ ท่านจึงย้ายมาเรียนที่โรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรมแม่โจ้เป็นรุ่นแรก เมื่อปีพ.ศ. ๒๔๗๗ ซึ่งถือเป็นรุ่นบุกเบิกและสร้างแม่โจ้

เมื่อเรียนจบจากแม่โจ้ พ.ศ. ๒๔๗๘ ได้เข้ารับราชการเป็นพนักงานยางที่ท่าใหญ่ จ.สงขลา หนึ่งปี ปีถัดมารัฐบาลได้ประกาศให้มีการสอบชิงทุนหลวงไปศึกษาต่อต่างประเทศ

การสอบสัมภาษณ์ชิงทุนศึกษาต่อต่างประเทศสมัยนั้น โอกาสที่นักเรียนเกษตร หรือผู้ที่อยู่ต่างจังหวัดมักจะมีโอกาสแข่งขันกับผู้ที่ยื่นจบจากโรงเรียนในกรุงเทพฯ ไม่ได้ แต่เนื่องจาก ศ.ดร.วิภาต เป็นผู้มีอิทธิพลดี ชอบพบปะ พูดคุย คบค้ากับผู้คนเป็นประจำ ทำให้มีโอกาสได้ฝึกการพูด การฟังภาษาอังกฤษจากชาวต่างประเทศที่ทำงานด้วยกัน จึงทำให้ท่านมีความสามารถในการพูด การฟังภาษาอังกฤษได้อย่างแตกฉาน ในระหว่างทำงานอยู่ภาคใต้

ท่านสามารถสอบชิงทุนหลวงไปเรียนต่อต่างประเทศได้อย่างง่ายดาย แต่เนื่องจากระหว่างนั้นเป็นช่วงระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ ทางรัฐบาลจึงให้ท่านเลือกเรียนเฉพาะประเทศในเอเชียเท่านั้น คือ ญี่ปุ่น หรือ ฟิลิปปินส์

ท่านเล่าให้ฟังว่า ท่านเลือกไปฟิลิปปินส์ เพราะเห็นว่าระบบการศึกษาใช้ภาษาอังกฤษถ้าไปเรียนญี่ปุ่นท่านจะต้องไปเริ่มหัดเรียนภาษาญี่ปุ่นใหม่ จึงไม่เลือก

ซึ่งท่านเคยพูดเสมอว่า ในเวลาต่อมาว่า น่าจะเลือกเรียนที่ญี่ปุ่นจะได้ประโยชน์ยิ่ง

เมื่อสำเร็จการศึกษาจากลอสบานโยสแล้ว ก็เดินทางด้วยเรือกลับประเทศไทย เมื่อพ.ศ. ๒๔๘๔ และกลับมารับราชการเป็นอาจารย์ที่แม่โจ้ โดยรับตำแหน่งเป็นอาจารย์ฝึกครอง

เนื่องจากท่านเป็นคนที่มีรักชอบชีวิต และสนใจด้านการเมืองมาตลอด อีกทั้งมีญาติพี่น้องเพื่อนฝูงมองเห็นหน่วยก้านท่านว่าน่าจะสมัครลงเล่นการเมืองมากกว่า เพราะมีทั้งความรู้ชาติตระกูล และความผูกพันกับผู้คนทั่วไปเป็นอย่างดี

พ.ศ. ๒๔๘๕ ท่านจึงลงสมัครแข่งขันเป็นผู้แทนราษฎรครั้งที่ ๒ (ครั้งแรกไม่ได้รับการเลือก) ได้สำเร็จ

ชีวิตการเมือง และการได้เป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่ยุคนั้น ทำให้มีพรรคการเมืองต่างๆ ทาบตามท่านไปร่วมพรรค และดำรงตำแหน่งเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาพาณิชย์ และร่วมก่อตั้งพรรคสิทธิชนเป็นครั้งแรก

อย่างไรก็ตาม พอปี พ.ศ. ๒๔๘๑ มรสุมทางการเมืองทำให้มีการยุบสภา ผู้แทนราษฎร ท่านลงสมัครรับเลือกตั้งครั้งหลังสุดใหม่อีกครั้งแต่ไม่ประสบผลสำเร็จ จึงได้อำลาชีวิตการเมืองไปทำไร่ส่วนตัวอยู่ที่ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา โดยเป็นเกษตรกรเต็มตัวเพื่อผลิตผักส่งตลาดกรุงเทพฯ

ชีวิตการทำไร่ และปลูกผักส่งตลาดกรุงเทพฯ นั้น ท่านเล่าว่าได้ทำให้ท่านเกิดประสบการณ์และเป็นเกษตรกรเต็มตัวถึง ๘ ปีเต็ม

พอถึงปี พ.ศ. ๒๔๘๑ หลวงปราโมทย์ จรรย์วิภาค ซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมอาชีวศึกษาขณะนั้น ขอร้องให้ท่านไปช่วยแม่โจ้ เพราะเป็นช่วงที่ขาดผู้บริหารโรงเรียนเกษตรกรรมแม่โจ้ เพราะเสียดายวิชาความรู้ ความสามารถ อยากให้ไปช่วยปรับปรุงแม่โจ้

ท่านจึงได้รับแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์ใหญ่ชั้นเอก ของโรงเรียนเกษตรกรรมแม่โจ้ ซึ่งถือเป็นข้าราชการที่มียศ สูงของจังหวัดเชียงใหม่ ถัดจากผู้ว่าราชการจังหวัดทีเดียว และอยู่ปกครองแม่โจ้จนวาระสุดท้ายของชีวิต

ศ.ดร.วิภาต สมรสกับนางสมจินต์ ตุงคพลิน มีบุตรธิดา ดังนี้

๑. นายไพศาล วังซ้าย (หัวหน้าสำนักงาน ท.ท.ท.จังหวัดพิษณุโลก)
๒. นางพัชรินทร์ สุกันทีล (อาจารย์พิเศษภาควิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)
๓. น.ส.ปริศนา วังซ้าย (บริษัทธานินทร์คอนเดนเซอร์ เชียงใหม่)
๔. นายปรัชญา วังซ้าย (โรงแรมแมนดาริน)

สรุปประวัติการศึกษา และการรับราชการ

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. ๒๔๗๕ สอบไล่ได้มัธยมปีที่ ๖ จากโรงเรียนประจำจังหวัดแพร่ "พิริยาลัย"
- พ.ศ. ๒๔๗๗ สอบไล่ได้มัธยมปีที่ ๘ จากโรงเรียนประจำจังหวัดเชียงใหม่ "ยุพราชวิทยาลัย"
- พ.ศ. ๒๔๗๘ สอบไล่ได้ประโยคครูประถมกสิกรรมจากโรงเรียนฝึกหัดครูประถมกสิกรรมแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่
- พ.ศ. ๒๔๗๙ สอบชิงทุนรัฐบาลได้ในนามของกรมเกษตรและการประมงไปเรียนวิชาเกษตร ณ ประเทศฟิลิปปินส์
- พ.ศ. ๒๔๘๔ สอบได้ปริญญาตรี B.Sc. Agri. จากมหาวิทยาลัยแห่งประเทศฟิลิปปินส์ ณ ลอสบานโยส (UPLB)
- พ.ศ. ๒๕๐๒ สอบไล่ได้ปริญญาโท M.S. in griculture จากมหาวิทยาลัย OKIahoma State University, OKIa U.S.A.

ประวัติการรับราชการ

- พ.ศ. ๒๔๗๕ พนักงานเกษตรกรรมผู้ช่วย ชั้น ๒ แผนกยาง กองขยายการ
กลั่นกรองกรมเกษตรและการประมง
- พ.ศ. ๒๔๗๕ นักเกษตรโท เตรียมวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรมเกษตรและ
การประมงแม่โจ้ เชียงใหม่
- พ.ศ. ๒๔๗๗ อาจารย์โท โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาเกษตรศาสตร์ กรมเกษตรและ
การประมง
- พ.ศ. ๒๔๗๘ ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่ ลาออกจากราชการเพื่อรับ
หน้าที่ผู้แทนราษฎร ได้รับแต่งตั้งเป็นเลขานุการรัฐมนตรีกระทรวง-
พาณิชย์
- พ.ศ. ๒๔๘๗ กลับเข้ารับราชการเป็นอาจารย์เอกตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียน
เกษตรกรรมแม่โจ้ กองโรงเรียน กรมอาชีวศึกษา กระทรวง-
ศึกษาธิการ
- พ.ศ. ๒๔๘๘ ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่
แม่โจ้
- พ.ศ. ๒๔๙๘ เป็นผู้อำนวยการวิทยาลัยชั้นพิเศษ วิทยาลัยเกษตรกรรมเชียงใหม่
แม่โจ้
- พ.ศ. ๒๕๑๘-๒๕๒๒ ได้รับตำแหน่งอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร-
เชียงใหม่ (สมัยที่ ๑)
- พ.ศ. ๒๕๒๐ ครบเกษียณอายุราชการ
- พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้รับตำแหน่งอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ สมัยที่ ๒

ปรัชญาไส้

การแข่งขันที่ไม่มีขอบเขต
ทำให้เกิดการสูญเสียแรงงานไปอย่างมหาศาล
และเป็นเหตุให้จิตสำนึกทางสังคมของปัจเจกบุคคลตกต่ำลง
สิ่งนี้..เป็นสิ่งชั่วร้ายที่สุดของระบบทุนนิยม
ระบบการศึกษาทั้งหมดของเรา
ประสบความเสียหายก็เพราะความชั่วร้ายอันนี้
ความคิดที่ส่งเสริมการแข่งขันจรรยาบรรณ
ถูกปลูกฝังใน "สมอง" ของ "นักเรียนนิสิตนักศึกษา"
ซึ่งได้รับการอบรมให้เชื่อว่า
ความสำเร็จอันเต็มไปด้วยความละโมภ
เป็นลู่ทางสำหรับอาชีพในอนาคตของเขา

ALBERT EINSTEIN

โครงการหลวง เมืองเชียงใหม่

เรียบเรียงโดย "สีหม่นหม่น"

ก่อนอื่นขอแสดงความยินดีกับน้องๆ ทุกคนที่ได้สูฟืนผ้าอุปสรรค และความยากลำบากต่างๆ นานาจนมาถึงจุดนี้ จุดที่น้องๆ ได้เข้ามาเป็นลูกแม่โจ้ที่ "เลิศน้ำใจ วินัยดี เชิดชูประเพณี สามัคคี อาวุโส" น้องๆ หลายคนที่มาจากต่างจังหวัด ควรจะต้องรู้แล้วว่า ครัวบ้านใหม่ของน้องๆ มีความเป็นมาอย่างไรที่จะพาน้องๆ มารู้จักกับประวัติศาสตร์เมืองเชียงใหม่กันก่อน

เมืองเชียงใหม่มีชื่อปรากฏในตำนานว่า "นพบุรีศรีนครพิงค์เชียงใหม่" เป็นราชธานีของอาณาจักร ล้านนาไทย (หรือล้านนาไทย) โดยพระยาเม็งรายได้ทรงสร้างขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. ๑๘๓๕ ปัจจุบันมีอายุร่วมเจ็ดร้อยปี เชียงใหม่มีฐานะเป็นนครหลวงอิสระ ปกครองโดยกษัตริย์ราชวงศ์เม็งราย (ระหว่างพ.ศ. ๑๘๓๕-๒๑๐๑) ปี พ.ศ. ๒๑๐๑ เชียงใหม่ได้เสียเอกราชให้แก่พม่า ตกอยู่ใต้การปกครองของพม่ากว่า ๒๐๐ ปี สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชและสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๑ ได้ทรงช่วยเหลือล้านนาไทยภายใต้การนำของพระยากาวิละและพระยาจำบ้านในการ

ทำสงครามขับไล่พม่าออกไปจากเมืองเชียงใหม่และเมืองเชียงแสนได้สำเร็จ พระยา-กาวิละได้รับการสถาปนาเป็นเจ้าเมืองเชียงใหม่ ในฐานะเมืองประเทศราชของกรุงเทพฯ และมีเชื้อสายของพระยากาวิละ ซึ่งเรียกว่าตระกูล "เจ็ดตน" ปกครองเมืองลำพูน ลำปางสืบต่อมา

ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ ได้โปรดปฏิรูปการปกครองหัวเมืองประเทศราช โดยการยกเลิกเมืองประเทศราชแล้วจัดตั้งการปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาล เรียกว่า มณฑลพายัพ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๘๖ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๗ ได้ปรับปรุงการปกครองแบบจังหวัดขึ้น เชียงใหม่จึงมีฐานะเป็นจังหวัดนับตั้งแต่นั้นมา

เมืองเชียงใหม่จึงเป็นเมืองที่รวบรวมเอาศิลปกรรม โบราณวัตถุ ดั้งเดิมของล้านนาไทยเอาไว้อย่างมากมายเช่น ประเพณีขันโตก ที่น้องหลายคนคงยังไม่รู้จัก แต่ก็คงได้สัมผัสแน่นอนถ้าน้องๆ ไม่รีบรวบรัดจบก่อนหลักสูตรเสียก่อน

มีคำกล่าว (ไม่รู้ของใครเหมือนกัน) ว่า "เชียงใหม่เป็นกุหลาบงามของแผ่นดินลานนาไทย" ซึ่งเข้ากับบรรยากาศที่พื๋อยาจะแนะนำให้อ่านๆ ได้รู้จัก (ถ้ารู้แล้วก็รู้สึกครั้งก็แล้วกัน)

โครงการหลวง (THE ROYAL PROJECT) เป็นโครงการส่วนพระองค์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน ซึ่งโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ (เกิดกันหรือยังล่ะครับ) เพื่อช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้กับชาวเขา ให้เลิกปลูกฝิ่น เลิกถางป่าทำไร่เลื่อนลอย โดยมีพระราชดำริส่วนหนึ่งว่า "ถ้าพวกเราทุกคนไปช่วยเขา ก็เท่ากับช่วยบ้านเมืองให้มีความอยู่ดีกินดีและปลอดภัยได้อีกทั่วประเทศ เพราะถ้าสามารถทำโครงการนี้สำเร็จให้ชาวเขามีความอยู่ดีกินดีพอสมควร ก็เป็นการสนับสนุนนโยบายการรักษาป่ารักษาดินให้เป็นประโยชน์ต่อไป เพราะประโยชน์นั้นจะยั่งยืนมาก"

สิ่งที่โครงการหลวงทำเพื่อให้ชาวเขา "อยู่ดีกินดีพอสมควร" ก็คือการสนับสนุนให้ชาวเขาปลูกพืชผัก ผลไม้ และไม้ดอก ซึ่งก็ล้วนแต่เป็นพันธุ์ของเมืองหนาว เพื่อนำเอาผลผลิตออกสู่ตลาด โดยโครงการหลวงทำหน้าที่ทั้งส่งเสริมการปลูกและดูแลทางการ

ตลาดให้ ผลิตภัณฑ์ทั้งหมดจะอยู่ภายใต้เครื่องหมายการค้า "ดอยคำ" ด้วยเจตนารมณ์อันดีงามและการปฏิบัติจริงจัง ทำให้โครงการหลวงได้รับรางวัลแมกไซไซสาขา INTERNATIONAL UNDERSTANDING เมื่อปี ๒๕๓๑ และในปีเดียวกันนี้ยังได้รับรางวัล THAI-EXPO ในสาขาสินค้าส่งออกประเภท ผัก ผลไม้สด และผลไม้กระป๋องดีเด่นปี ๒๕๓๕ ได้รับรางวัลเอ็กซ์โปจากญี่ปุ่นอีกด้วย

โครงการหลวงได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากกระทรวงเกษตรสหรัฐ อเมริกา ไต้หวัน แคนาดาและอีกหลายๆ ประเทศในการทูลเกล้าฯ ถวายพันธุ์พืชเมืองหนาวและการสนับสนุนด้านอื่นๆ พร้อมกับอาสาสมัครจากสถานศึกษา มหาวิทยาลัย และหน่วยงานอื่น เช่นการบินไทย กรมวิชาการเกษตร เป็นต้น ทำให้งานของโครงการหลวงดำเนินไปได้ด้วยดีตลอดมา ส่วนการการจะเอาพืชพันธุ์ใดไปส่งเสริมให้ชาวเขาปลูกนั้นก็ต้องผ่านการวิจัยก่อน โครงการหลวงมีสถานีวิจัยอยู่ ๔ แห่ง คือ

๑. สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง วิจัยไม้ผลเมืองหนาว
๒. สถานีเกษตรหลวงปางดะ วิจัยผักและถั่วต่างๆ
๓. สถานีเกษตรหลวงแม่ห่อด วิจัย

สายพันธุ์กาแฟอราบิก้า

๔. โครงการหลวงอินทนนท์ วิจัย ไม้ดอกและไม้ผลบางชนิด

นอกจากสถานีวิจัยแล้วยังมีหน่วยย่อย
อีกหลายแห่งกระจายอยู่ในหลายๆ ท้องที่ ซึ่ง
ที่จะแนะนำให้รู้คร่าวๆ เท่าที่เวลาและข้อมูล
จะพาไป (เพราะพี่เองก็ไปมายังไม่ครบเหมือน
กัน)

โครงการหลวงคอยอินทนนท์ ที่บ้าน
ขุนกลาง แหล่งใหญ่ของการส่งเสริมและวิจัย
ไม้ดอกเช่นเบญจมาศที่มีอยู่มากมายและปลูก
กันตลอดปี นอกจากเบญจมาศที่ขุนกลางยังมี
ดอกไม้อีกหลายชนิด สีสันเจ็ดจ้าว เช่น
เยอร์บีร่าสีสดและกลีบดอกเนียนยังกับ
ดอกไม้ปลอมไม้ปลอม ดอกอัล-สโตรมีเรีย ที่
ดอกเล็กบานสีชมพูเลย ฯลฯ

หน่วยขุนห้วยแห้ง ที่ผลิต PASSION
FRUIT พันธุ์กินเนื้อ (ปกติเขาจะกินเอาน้ำ
เรียกว่าน้ำเสาวรส) หวานหอมอุ่นไม่มีเมล็ด
ที่มีทั้งในฤดูและนอกฤดู, เฟิร์นซึ่งเป็นของ
โครงการไม้แห้งอยู่อีกหลายชนิดหลาย
สายพันธุ์ โดยเฉพาะพันธุ์คาซาบลังก้า ที่สี
ขาวและพันธุ์สตาร์เกเซอร์ ที่สีชมพูลิ้น
ดอกโตๆ กลิ่นหอมชื่นใจ

สถานีเกษตรหลวงอ่างขาง ที่นี้มีการ
ผลิตและวิจัยไม้ผล เช่นพลับ ท้อ บ๊วย สาลี่

แอปเปิลและอีกหลายชนิด และที่ขาดไม่ได้
สำหรับโครงการหลวงคือไม้ดอกนานาพันธุ์ที่
สวยงามเป็นอย่างยิ่ง

ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงบ้าน-
หนองหอย อำเภอแม่อรมิ (ด้านหลังเอราวัณ
รีสอร์ท) เป็นที่ซึ่งมีแปลงผักตั้งแต่บนยอด
เขาโล้นจนถึงภายในศูนย์ ที่นี้มีผักมากมาย
หลายชนิด จนมีคำกล่าวที่ว่า "ถ้าอยากจะไปดู
ผักโครงการหลวงต้องที่หนองหอย" นอกจาก
ผักแล้วแล้วยังมีพวกเครื่องเทศที่ตลาดส่วน
มากเป็นโรงแรมชั้นหนึ่งซื้อไปปรุงอาหาร
หลายชนิด (ที่พี่เองก็ไม่เคยได้ใช้ลิ้นสัมผัส)

ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงห้วยลึก
อำเภอเชียงดาว อยู่ติดถนนสายใหญ่ไปฝาง
ที่นี้ถึงฤดูกาลผักอะไรออกจะมีผักมาวางขาย
ริมทางเป็นสายยาว ที่นี้คล้ายอินทนนท์คือ
มีดอกเบญจมาศปลูกอยู่อย่างมากมายจะต่าง
กันก็ตรงที่ไม่ได้มีแต่ชาวเขาแต่มีชาวเราเยอะ

ถ้าฝันเปรียบเสมือนทองคำ บรรดา
ดอกไม้สดและแห้ง ตลอดจนผักผลไม้ของ
โครงการหลวงภายใต้หอดอยคำก็อ้างเปรียบ
ได้กับทองคำสารพัดสี เพราะค่าของผลผลิต
สามารถทดแทนรายได้จากการปลูกฝิ่น ได้
ชาวเขาในแผ่นดินไทยเดี๋ยวนี้จึงเลิกปลูกฝิ่น
หันมาผลิตสินค้าที่มีคุณภาพเพื่อไปเสนอแก่
ผู้มีอันจะกินทั้งหลายในประเทศและ

ต่างประเทศ ส่วนคนไทยจนๆ ก็ได้แต่มอง
(อันนี้สี่หม่นหม่นคิดเอาเองคนเดียว)

ดอกไม้ผักและผลไม้ของโครงการ-
หลวงจะหมุนเวียนกันออกสู่ตลาด อยาก
จะได้อะไร (ถ้ามีเงิน) ก็เชิญเลือกเวลาหาซื้อ
หาได้ ตามข้อมูลดังต่อไปนี้

ผัก

มีนาคม-มิถุนายน	ได้แก่	หอมหัวใหญ่
มีนาคม-มกราคม	"	มันฝรั่ง
พฤษภาคม-พฤศจิกายน	"	ถั่วกระเทียม
มิถุนายน-ธันวาคม	"	หน่อไม้ฝรั่ง
พฤศจิกายน-พฤษภาคม	"	กะหล่ำดาว

นอกจากนี้ยังมีจำหน่ายตลอดปี

ไม้ดอกเมืองหนาว

มิถุนายน-กรกฎาคม	ได้แก่	ปักษาสวรรค์
ธันวาคม-กุมภาพันธ์	"	โลวีแอนทัส
มกราคม-เมษายน	"	อกาเพนทัส
พฤษภาคม-มิถุนายน	"	โคคอสเมียร์
กรกฎาคม-สิงหาคม	"	ทราซี่เลียม

นอกจากนี้ยังมีจำหน่ายตลอดปี

ผลไม้เมืองหนาว

มีนาคม-เมษายน ได้แก่ บัวย

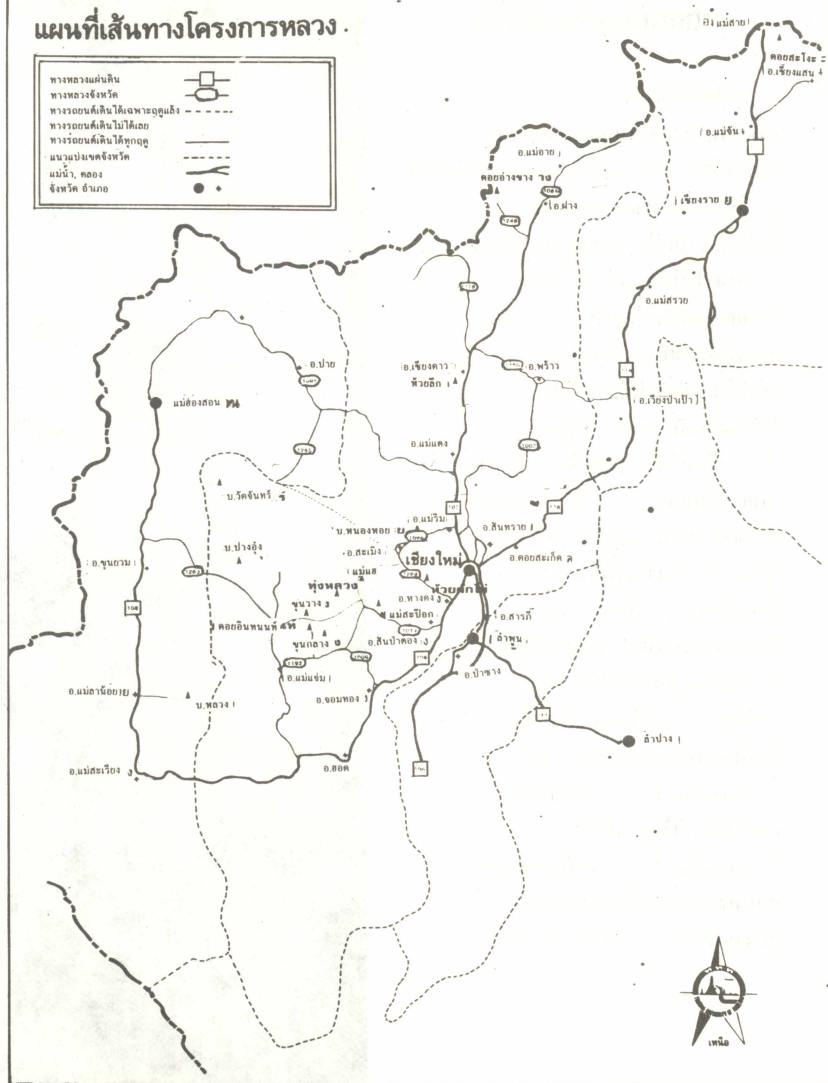
มีนาคม-พฤษภาคม	"	ท้อ
เมษายน-พฤษภาคม	"	พลัม
พฤษภาคม-กุมภาพันธ์	"	เสาวรส
มิถุนายน-กรกฎาคม	"	ทับทิม, แอปเปิล
กรกฎาคม-สิงหาคม	"	สาเก
กรกฎาคม-ตุลาคม	"	โอโวคาโต
สิงหาคม-กันยายน	"	พลัม
พฤศจิกายน-มีนาคม	"	สตอร์เบอร์รี่
พฤษภาคม-มิถุนายน	"	ราสเบอร์รี่, ฝรั่ง
มิถุนายน	"	มะเดื่อฝรั่ง

นอกจากนี้ยังมีจำหน่ายตลอดปี

ถ้าน้องๆ อยากจะทราบรายละเอียดที่
มันลึกกว่านี้ น้องสามารถหาข้อมูลได้จาก
เอกสารแนะนำของโครงการหลวง และ
เอกสาร ตำรา หนังสือ ต่างๆ ที่รายละเอียด ซึ่ง
อยู่ในห้องสมุดของสถาบันเทคโนโลยีการ
เกษตรแม่โจ้ ของเรานี้แหละ สำหรับที่
"สี่หม่นหม่น" ไม่ไหวแล้ว ขอนอนดีกว่า
แล้วค่อยเจอกันที่ "หลังโดม" ก็แล้วกันนะครับ

แผนที่เส้นทางโครงการหลวง

ทางหลวงแผ่นดิน
ทางหลวงจังหวัด
ทางรถยนต์เดินได้เฉพาะฤดูแล้ง
ทางรถยนต์เดินไม่ได้เลย
ทางรถยนต์เดินได้ฤดูกาลฤดู
แนวแบ่งเขตจังหวัด
แม่น้ำ, คลอง
จังหวัด อ่างทอง



"เธอเป็นลูกแม่หรือไม่".....

เธอเคยได้ยินใช่ไหม
 ในที่ทั่วไปและในหลายหลายหน
 เขามักเรียก "นิสิต นักศึกษา" และ "ประชาชน"
 เคยรู้สึกสับสน สงสัย หรือไม่เคย
 ทำไมต้อง "นักศึกษา" และ "ประชาชน"
 นักศึกษาไม่ใช่คนหรือเขาจึงเอ่ย
 จำแนกแยกไว้ต่างหากจากคำกิเปรย
 จนเธอรู้สึกเฉยเมยเป็นธรรมดา
 แท้ที่จริงคำเหล่านี้มีความหมาย
 ไม่ใช่กล่าวเอาง่ายง่ายไร้คุณค่า
 เป็นคำเตือนให้ตระหนักถึงศักดิ์ฐานา
 ว่านักเรียนนักศึกษาหาใช่ "ประชาชน"
 ประชาชนนั้นคือชนคนทำนุสร้าง
 ผู้ลงแรงหักล้างและตั้งต้น
 ทำแต่งงานงานเท่านั้นที่มั่นคง
 มือของคนผลัดโลกเคลื่อนไหวมือนี้
 มือที่จับจอบจับไถมือไถกบ
 มือที่เชิดชูภักดิ์ให้มีความมีศักดิ์ศรี
 ดินเป็นนาป่าเป็นเมืองรุ่งเรืองทวี
 คือมือของคนที่เรียกว่าประชาชน
 เธอ นักเรียน นิสิต นักศึกษา
 คือผู้เรียนวิชาเรียนปัญหาเรียนเหตุผล
 ก่อนที่จะก้าวย่างไปตามทางแต่ละคน
 สู่ความเป็นประชาชนอย่างเต็มตัว

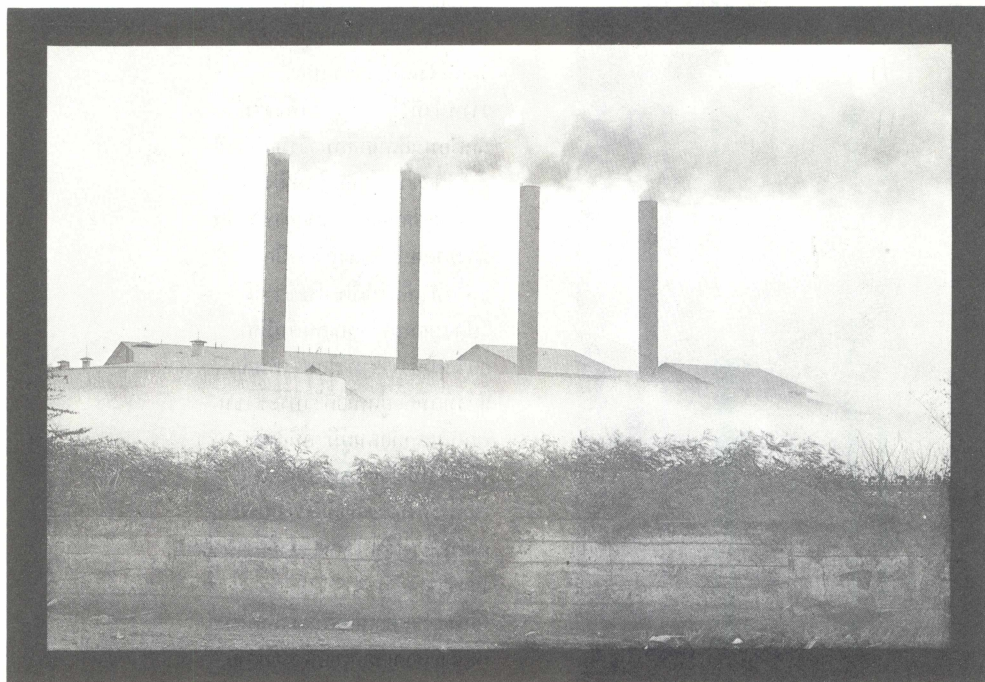




...เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

ฐานะเธอจึงเป็นเช่นลูกน้อย
ประชาชนคือแม่คอยอยู่คุ้มหัว
โลกนี้สังคมนี้คือกรอบกรัว
วางหน้าที่ไว้ทั่วทั่วตามเท็จจริง
นักเรียนนิสิตนักศึกษาจึงมีอภิสิทธิ์
ที่ประชาชนได้อุทิศเป็นที่ยิ่ง
เธอก็ลูกหลานประชาอย่าทอดทิ้ง
ต้องตระหนักในสิ่งนี้มีสำนึก
จงศึกษาเพื่อไปเป็นประชาชน
ไปตอบแทนบุญคุณล้นพันธุสิก
อย่าเห็นห่างวางท่าโอฬารพันสิก
แล้วพักทีอยู่เหนือกว่าประชาชน
เช่นนั้นเธอก็คนผู้มี "อภิสิทธิ์"
มีชีวิตเหนือใครใครไปทุกหน
คนเช่นนี้ไม่ควรค่าคำว่า "คน"
เพราะเขาปล้นปวงประชาอย่างน่าอาย
บัดนี้จิต
เพียงเธอจะหยดคิดถึงความหมาย
ก่อนจะถอดเสื้อครุยอันกรุยกราย
ทางข้างหน้าทำท่ายและคอยเธอ
เธอจะเป็น "อภิสิทธิ์ชน" หรือ "ประชาชน"
มีหนทางอยู่สองหนให้เลือกลง
ถ้าเธอเลือกถูกก็เป็นลูกที่เลิศเลอ
น้ำตาแม่ก็จะเอ่อ...ด้วยอุ้มใจ

ด้วยสามัญสำนึกของลูกแม่
...สีหม่นหม่น.



ธรรมชาติและสภาพแวดล้อม
กับ
นักศึกษา

ก่อนอื่นก็ต้องขอแสดงความยินดี กับน้องใหม่ทุกท่านที่ได้รับการเลือกเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ซึ่งถือกันว่าเป็นมหาวิทยาลัยชีวิต อันยิ่งใหญ่ และทรงคุณค่าอย่างยิ่ง และเป็นการยากที่จะหาวิทยาลัยอื่นเทียบได้อย่างไรก็ตาม ในฐานะท่านเป็นนักศึกษา ที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้เฝ้าหาซึ่งความรู้ ท่านพอจะรู้ไหมว่าโลกเราทุกวันนี้ เกิดอะไรกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวเราบ้าง หมายถึงการตื่นตัวเพื่ออนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขนาดไหน? ทราบวิธีการที่จะทำให้การอนุรักษ์ที่ได้ผลว่ามีวิธีการอย่างไร? ท่านสามารถกระทำสิ่งเหล่านี้ได้ไหม?

คำถามเหล่านี้ ในฐานะที่เป็นนักศึกษาที่มีการเรียนทางเกษตร เราต้องแสดงให้เห็นสมควรรอบข้างรู้ว่าเราจะเป็นตัวนำในการแก้ปัญหาเหล่านี้ เพราะวาทธรรมาธิป่ำไม้ ลำธาร เป็นสิ่งที่เป็ประโยชน์และเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ท่านจึงมีบทบาทโดยตรงที่จะต้องตระหนักให้ดีถึงการอนุรักษ์ ปกป้องและคอยดูแลมิให้ใครมาทำลายในฐานะของนักเกษตรที่ดี

๒. เกิดปัญหากับสังคมและธรรมชาติอย่างไร

เท่าที่ดูๆ ไปแล้วก็แทบจะแยกกันไม่ออกจากกันไม่ได้ เนื่องจากปัจจุบันนี้ทั้งสองนี้ สิ่งนี้อยู่ใกล้กันและเข้ามาชิดกันมากจนเกือบเป็นอันเดียวกัน แต่ทั้งสองอย่างนี้กำลังอยู่ในขั้นเป็นอัมพาต คือไม่สามารถสร้างประโยชน์แก่กันและกันได้เลย ถ้ามองถึงด้านสังคมแล้วจะพบการกดขี่ข่มเหง การเข่นฆ่า และการเอารัดเอาเปรียบ ไร้ซึ่งน้ำใจ ซึ่งไม่เคยมีมาก่อนในนิสัยคนไทย คราวนี้เรามองด้านธรรมชาติมีการถูกทำลายทั้งป่าไม้ แม่น้ำลำธาร การถางป่าไม้ทำสนามกอล์ฟ การสร้างโรงงานอุตสาหกรรม การถมป่าชายเลน การปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำลำคลอง การทิ้งเศษขยะลงแม่น้ำลำคลอง

สรุปอย่างง่าย ๆ ก็คือ สังคมที่เสื่อมโทรมจะเป็นตัวชักนำให้ธรรมชาติเสื่อมโทรม เน่าเฟะไปด้วย สังคมที่เป็นสนิมเขอะมีการแพร่กระจายลงสู่ธรรมชาติ

ปัญหามากมายจึงเกิด แต่ปัญหาที่ทั่วโลกสนใจมากคือ Green House effect และการสูญเสียอากาศบริสุทธิ์หายใจ สิ่งต่างๆ เหล่านี้เกิดเนื่องจากมนุษย์เป็นตัวทำลาย

๒. นักศึกษามีส่วนเกี่ยวข้องอย่างไร

ปัญญาชนเป็นบุคคลที่มีอภิสิทธิ์ จึงมีสิทธิ์ที่จะเสนอและสนองความต้องการของตนเองได้โดยอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม ในการที่จะชักจูงบุคคลรอบข้างให้มีการตื่นตัวในการตื่นตัวในการอนุรักษ์ได้มาก และจะเป็นที่เห็นด้วยของสังคม สังคมยอมรับและให้ความคล้อยตามได้มาก

๓. ท่านคิดว่าท่านจะแก้ไขปัญหาละเอียดอย่างไร

ขึ้นอยู่กับแนวความคิดของท่านซึ่งเป็นปัญญาชน ที่จะเสาะหาสิ่งซึ่งอาจถือได้ว่าเป็นกลไกในการอนุรักษ์ ให้ธรรมชาติกลับมาสู่สภาพเดิม หรืออย่างน้อยก็ใกล้เคียงของเดิมดีกว่าไม่คิดทำอะไรเลย แต่เดิมก็มีรุ่นพี่แม่โจ้ หลายคนพยายามทำในสิ่งนี้โดยการก่อตั้งชมรมอาสาพัฒนาขึ้นมา หรือบางกลุ่มก็เคยออกไปปลูกต้นไม้ในป่ากัน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ ถ้าท่านได้ลงมกระทำบ้างแม้เพียงเล็กน้อย ท่านก็จะสามารถช่วยให้ธรรมชาติคงอยู่ต่อไป และรอดพ้นจากสภาพอัมพาต ดีกว่าไม่เคยยื้อยุดแล้งสิ่งที่ทุกท่านต้องการให้คงอยู่

และยังจะเป็นการกระตุ้นให้ทุกคนรู้และทราบถึงคุณค่าของธรรมชาติ ปัญหาต่างๆ ที่ท่านพบมาจะเป็นตัวแก้ไขปัญหายากภายหลังได้ และท่านสามารถบอกเล่าให้คนรอบข้างได้ทราบถึงสิ่งที่ถูกต้องและมั่นใจ

คำขอร้อง ถ้าท่านมีจิตใจรักและหวงแหนธรรมชาติและสภาพป่าของหยุดการล่า การกิน การตัดไม้ทำลายป่า การทิ้งขยะไม่เลือกที่ เพื่อศักดิ์ศรีชาวแม่โจ้

/ / / / / /

อิสระวาทะ

วิถีชีวิตที่ดำเนินไปควรมีอิสระและงดงาม
 แต่เรากำลังสูญเสียวิถีทางเช่นนั้นไป
 ความโลภวางยาพิษดวงวิญญาณของมนุษย์
 กีดขวางล้อมกรอบโลกของเราไว้ด้วยความเกลียด
 ก้าวนำเราทั้งมวลไปสู่ความทุกข์ทรมาน
 เราเร่งอัตราการพัฒนาแต่เราปิดประตูขังตัวเอง
 เครื่องจักรให้ความมั่นคง
 แต่กลับทอดทิ้งสิ่งที่เราต้องการ
 ความรู้ของเราทำให้เราเป็นคนชอบถากถาง
 ความฉลาดของเรา
 ทำให้เราเป็นคนกระต้างและไร้ความเมตตา
 เราคิดมากเกินไปแต่เรารู้สึกเพียงนิดเดียว
 เราต้องการมนุษยธรรมมากกว่าเครื่องจักร
 เราต้องการความเมตตาและความอ่อนโยน
 มากกว่าความฉลาดที่ปราศจากคุณธรรม
 ที่ว่ามานี้ชีวิตจะเดินทางไปสู่ความรุนแรง
 และมวลมนุษยจะพากันสูญสลาย

CHARLEE CHAPPLIN



มหาลัยชีวิต

มหาลัยชีวิต

โดย เมตต์ ตานี*

ทางเดินของแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกัน เพราะแต่ละคนมีแนวทางชีวิตที่ต่างกัน แต่สำหรับถนนเส้นนี้ที่ทุกคนกำลังจะมุ่งเข้าสู่ถนนสายนี้เพื่อจุดหมายที่ตนเองได้วางเอาไว้ ไม่ว่าจะเป็นเพื่ออะไรก็ตามแต่ทุกคนก็มุ่งเพื่อความสำเร็จในชีวิตการศึกษา

แต่บนถนนสายนี้ไม่ได้ง่ายกว่าที่คิดเอาไว้เลย เพราะไม่ใช่การปูไว้ซึ่งกุหลาบอันหอมกรุ่นไปทุกขณะอย่างก้าว แต่คนจะได้พบกับอุปสรรคต่างๆ มากมาย เพราะในการเข้าสู่ถนนสายนี้แต่ละคนก็มาไม่เหมือนกันบางคนอาจมาแบบสบายๆ ก็สามารถมีสิทธิ์ แต่สำหรับบางคนแล้วต้องฝ่าฟันอุปสรรคนานาประการกว่าจะก้าวเข้าไปในถนนสายนี้ได้ แต่เมื่อทุกคนก้าวเข้ามาแล้ว ก็ขอให้ทุกคนทำทุกอย่างให้ดีที่สุด เพราะมีทั้งผู้ที่ต้องอยู่บนถนนสายนี้ ๒ ปี หรือ ๔ ปี แต่บางคนบอกว่าจะนานเกินไปขออยู่เพียง ๑ เทอม หรือ ๑ ปี ก็พอแล้ว ขอออกไปยื่นดูเพื่อนๆ ประสบความสำเร็จ ผู้เขียนไม่อยากจะเห็นทุกคนต้องประสบกับเหตุการณ์เช่นนั้น เพราะเป็นเรื่องธรรมดาเสียแล้ว แต่รุ่นนี้คิดว่าคงจะไม่มีหรือมีก็แค่เพียงน้อยนิด เพราะอะไรจึงเกิดเหตุการณ์เช่นนั้นขึ้น.... ก็มันแต่หลงระเหิรในความสุขสนานมากกว่าการเรียนเป็นหลัก ผู้เขียนเคยคุยกับเพื่อนผู้เขียนเอง ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมรุ่นเดียวกับผู้เขียน

ก็ถามไปว่านายมาเรียนหรือมาทำอะไรกันแน่ คำตอบที่ไม่ต้องใช้ความคิดอะไรมากมายเลยก็คือ "เที่ยวเป็นหลัก เรียนเป็นรอง" แล้วเขาก็ได้พูดเพียงเท่านั้น เพราะเขาต้องลาจากวงการการศึกษา หรือที่เรียกว่า "มหาลัยชีวิต" ออกไปก่อนใครอื่น โดยไม่ได้แม้แต่อะไรทั้งสิ้น ผู้เขียนนั้นใช้เวลาศึกษาตามสถาบันกำหนดให้คือ ๒ ปี เวลาเป็นเครื่องชี้เฉพาะเจาะจงลงไปว่า เรามีเวลาคลุกคลีอยู่กับสถาบันแห่งนี้เท่ากันตามหลักสูตร แต่ทุกคนจะได้ประสบการณ์ต่างๆ ไม่เท่ากัน

ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละคนจะหาโอกาสไขว่คว้าเท่ากันหรือไม่เพียงไร เท่านั้นเอง กิจกรรมในสถาบันฯ นั้นควบคู่กับการเรียน และการใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในรั้ว

มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ผู้เขียนเชื่อว่าเราก็มีความสามารถที่แตกต่างกันไปตามความสนใจ เพราะการศึกษาไม่ได้มีแต่เฉพาะในห้องสี่เหลี่ยมหรือในแปลงกลางแจ้งก็หาไม่ การศึกษานั้นมีอยู่ทุกขณะไม่ว่าเราจะทำอะไร ไม่ว่าเราจะอยู่ในสถานบันฯ แห่งนี้หรือ แม้แต่ในชีวิตประจำวันก็ตาม เรามีความจำเป็นต้องมีการศึกษา อยู่ทุกขณะอย่างก้าวไปจนกว่าชีวิตจะถึงวาระสุดท้าย

ตั้งแต่ก้าวแรกที่ทุกคนได้เริ่มเหยียบลงบนผืนแผ่นดินถิ่นที่เรียกว่า "แม่โจ้" นั้นหลายคนอาจมีความรู้สึกแปลกๆ ในสถานที่ ตัวบุคคล และอีกหลายๆ อย่างที่ ทุกคนจะต้องเข้าไปสัมผัส ไม่ว่าจะเป็นมากหรือน้อย ขอเพียงทุกคนได้เป็นส่วนหนึ่งของ ลูกแม่โจ้ แล้วทุกอย่าง เราต้องเรียนรู้ด้วยตัวเราเอง ร่วมกับเพื่อนๆ ของเราและ บุคคลรอบข้าง ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกคนต้องทำได้เพราะลูกแม่โจ้ไม่เคยที่มี อะไรจะทำไม่ได้ ทุกอย่างทำได้และมีคุณภาพด้วย

ก้าวแรกของการเรียนก็มีควารู้สึกขมขื่นเข้าไปกับธรรมชาติกันเสียแล้ว เพราะจะเรียนกันก็ต้องก้าวไปพร้อมๆ กับฤดูฝน ซึ่งบางคนอาจชอบ แต่สำหรับ บางคนอาจไม่ชอบ ผู้เขียนเองก็ไม่ค่อยชอบเท่าไรนักหรอกครับ ซึ่งในช่วงนี้ก็ขอให้ ทุกคนตั้งใจเรียนให้มากๆ เพราะกิจกรรมในช่วงนี้ก็เปรียบเสมือนเมล็ดพันธุ์ที่ได้ตก กระทบน้ำลงมาบนผืนแผ่นดินแม่โจ้แห่งนี้ พวกเราเองอาจจะไม่ค่อยมีเวลาเป็นของตัวเองมากนักสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกิจกรรม ฉะนั้นทุกคนควรปรับปรองตัวเองสนใจ เรื่องการเรียนให้มากเป็นพิเศษ เพราะถ้าเทอมแรกเราเอาตัวเองไม่รอด แล้วละก็ อย่าหวังจะได้ก้าวไปสู่เทอมต่อไปได้เลย ถ้ามีวหลงอยู่แต่ในความสุขสนานมากกว่า การเรียน

ผู้เขียนเองไม่ใช่คนที่เรียนเก่ง แต่บอกได้ว่าเอาตัวรอดได้และก็ทั้งเรียน และทำกิจกรรมไปพร้อมๆ กัน เพราะผู้เขียนเองไม่ได้รับเหรียญนักเรียนเรียนดี เหมือนเพื่อนๆ ท่านอื่นๆ หรือจะมีเหรียญก็แค่เพียง ๒ เหรียญ ๑ เหรียญทอง ๑ เหรียญเงินจากกีฬา ๑๕ สัมพันธ์ ปี ๒๕๓๓ ซึ่งมีจัดในช่วงฤดูฝนนี้แหละ ถ้าท่าน ผ่านฤดูฝนไปได้ละก็ เท่ากับการแสดงความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละคนที่เรา สามารถฝ่าฟันอุปสรรคไปได้

ยิ่งกิจกรรมช่วงนี้มีมากผสมกับการเรียนที่รีบเร่งใกล้สอบเข้าไปทุกขณะ พวกเราไม่ควรหลงระเหิงมากเกินไปขอให้นึกคุณพ่อคุณแม่หรือผู้มีอุปการะคุณที่สามารถทำให้เราเย็นบนจุดนี้ได้ด้วยความภาคภูมิใจและอย่างสง่างาม

ทุกอย่างก้าวที่ผ่านมาและกำลังจะก้าวไปสู่จุดนั้นๆ ต้องเป็นไปด้วยความมั่นใจของตนเองเมื่อผ่านฝืนก็เข้าสู่ลมหนาว ช่วงนี้แหละเป็นช่วงที่ทำให้บางคนเกิดอาการไม่ค่อยอยากขยับเขยื้อนร่างกายออกจากผ้าห่มอุ่นๆ หนาวๆ ไปเลย เพราะอากาศภายนอกผ้าห่มทำให้เกิดความรู้สึกว่าหนาวเย็นมาก จนมีบางคนถึงกับไม่อยากไปเรียน เพราะมีบางวิชาที่ต้องเรียนในช่วงเช้าก็เลยโคตรเย็นเอาเสียจริงๆ

ความหนาวไม่ได้เป็นอุปสรรคอันใดต่อผู้มีความอดทน ขยัน หมั่นเพียร ผู้เขียนก็ได้แสดงความยินดีไปกับเพื่อนๆ ที่สามารถเรียนดีจนได้รับเหรียญไปก็หลายท่าน คิดว่าพวกเขาก็ต้องเป็นอีกคนหนึ่งที่มีโอกาสเช่นนั้น ขึ้นอยู่ว่าจะพยายามสร้างโอกาสนั้น หรือ ไม่เพราะทุกอย่างอยู่เพียงปลายมือเอื้อมนิดเดียว เพียงแต่เราเขยิบอีกนิดหน่อยก็สามารถคว้าลงมาครองได้ และยังทำให้เกิดความภูมิใจรวมทั้งบุคลลรอบข้างด้วย

ช่วงปลายฤดูหนาวก็ใกล้ถึงช่วงฤดูแห่งการสอบปลายภาคเพื่อเลื่อนชั้นขึ้นให้สูงขึ้นไปเรื่อยๆ คงไม่มีใครที่คิดแต่จะอยู่ในชั้นเดิมหรอก เพียงแต่สะกดกับอุปสรรคอะไรลงไปสักอย่างจึงทำให้ต้องอยู่ชั้นเดิมต่อไป แต่นั่นไม่ใช่ปัญหาหลัก ปัญหาหลักอยู่ที่ว่าใกล้ช่วงสอบปลายภาคของพวกเราให้เตรียมตัว เตรียมใจ ให้มีความพร้อมในการเตรียมสอบปลายภาคให้ดีที่สุดในช่วงนี้กิจกรรมก็จะเบาบางลงไปมากแล้วคงเหลือเพียงแต่การเรียนเท่านั้น ที่ต้องสนใจให้มากๆ

ผู้เขียนหวังไว้เป็นอย่างยิ่งว่าทุกท่านที่อย่างก้าวมาสู่รั้วมหาวิทยาลัยชีวิตแห่งนี้แล้วก็ควรศึกษาทั้งศาสตร์และศิลป์ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับสังคมภายนอกให้มากที่สุดและจงนำชื่อเสียงที่ดีมาสู่แม่ใจของเรา ส่วนตัวผู้เขียนเมื่อบทความนี้ได้บันทึกไว้ในวารสารฉบับนี้เมื่อใด ผู้เขียนก็คงกลายเป็นศิษย์เก่าไปโดยปริยาย และขอสร้างชื่อเสียงที่ดีให้แม่ใจของเราต่อไป โอกาสหน้าถ้าทาง บ.ก. ให้โอกาสมาวาดความคิดเป็นตัวอักษรลงบนแผ่นกระดาษคราวใด วันเวลานั้นคงมีโอกาสดิ์ เจอ กับตัวอักษรและสำเนียงเช่นนี้แน่นอน ขอให้หนึ่ง ทุกคนจงประสบความสำเร็จได้ในสิ่งที่ตั้งความหวังเอาไว้วันนั้น คือ "ปริญญาดับตร"



กิจกรรมนักศึกษา

ผู้ใดได้รับอภิสิทธิ์

ผู้นั้นต้องตอบแทนความเสียสละของผู้อื่น

เพราะเขาเปรียบเสมือนผู้กินอาหารทั้งหมด

ซึ่งชาวบ้านผู้หิวโหยมอบให้ด้วยความหวัง

ว่า เขาจะเกิดกำลังดันดันไปหาอาหารจาก

แดนไกลมาเลี้ยงดูกัน

ถ้าเขากินอาหารของชาวบ้านหมดแล้วไม่ช่วย

อะไรเลย

เขาคือ "ผู้ทรยศ"

เช่นเดียวกัน

ถ้าคนหนุ่มสาวผู้ได้รับการศึกษาสูงๆ

โดยประชาชนช่วยกันเสียค่าใช้จ่าย

แล้วกรีดกรายนี้กว่าตนเอง "เหนือ" กว่าคนอื่น

หรือไม่พยายามนำความรู้ไปพัฒนาบ้านเมือง

เขาก็เป็น "ผู้ทรยศ" เช่นกัน

จากสุนทรพจน์ดังกล่าว คงไม่ปฏิเสธ

ว่ามันเป็นความจริงในแง่ของความเป็น

อภิสิทธิ์ชน เพราะตามสภาพที่เป็นจริงใน

เมืองไทยขณะนี้ก็เป็นเช่นนั้นคือ มีคนเพียง

ไม่กี่เปอร์เซ็นต์ในจำนวนหลายล้านคนที่มี

โอกาสเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยซึ่งเป็น

แหล่งของวิทยาการความก้าวหน้าต่างๆ และ

ยังเป็นจำนวนไม่ถึง ๑% เมื่อเทียบกับ

จำนวนประชากรทั่วประเทศ ในขณะที่

ประชาชนทั่วประเทศต้องเสียภาษี แล้วนำเอา
ภาษีที่เขาเสียนั้นนำมาลงทุนในการศึกษา
ให้กับกลุ่มอภิสิทธิ์นี้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอยู่ที่
นักศึกษาต้องสำนึกถึงความจริงข้อนี้ หากจะ
มีข้อโต้แย้งว่า ก็เขาเหล่านั้นไม่มีความ
สามารถไม่เท่ากับเรา ลองมาพิจารณาดูว่า
แท้จริงแค่ไหน คงมีที่เรียนเก่งแต่ไม่สามารถ
สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้และหลายคนคงมี
เพื่อนที่เรียนไม่ค่อยเก่งแต่เขาก็สามารถเอา
ตัวรอดในสังคมนี้ได้ เขาสามารถเรียนรู้ได้
สร้างสรรค์ได้ แต่มันอยู่ที่โอกาสที่เอื้ออำนวย
ต่อเขามากกว่า เมื่อมีโอกาสอยู่เพียงนิดเดียว
และให้คนจำนวนมากไปฉกฉวยก็ย่อมเป็นไปได้
ไม่ได้ที่คนที่ฉกฉวยจะเป็นผู้ที่มีความสามารถ
เท่านั้น ผู้อื่นก็มีความสามารถ แต่โอกาส
ไม่เอื้ออำนวยมากกว่า

เมื่อเรามองเห็นความเป็นอภิสิทธิ์
ของเราแล้วจะอย่างไรต่อไป เราจะเอา
ความอภิสิทธิ์นี้ไปปรับใช้ใคร ไปทำอะไรจึงจะ
ก่อประโยชน์มากที่สุด ที่ผ่านมามีก็มีสองทาง
ให้เลือก คือการเอาความอภิสิทธิ์มารับ
ใช้ตนเอง เรียนจบก็หวังเอาตำแหน่งหน้าที่
การงานหรือทำชีวิตของตนเองให้สุขสบาย
ประโยชน์ของการทำเช่นนี้ก็มีแต่ตกอยู่ที่
คนนั้นและคนรอบข้างอีกเพียงไม่กี่คนเท่านั้น
กับการไขข้อบกพร่องผิดพลาดของส่วนรวม

ให้พัฒนาขึ้น ทางสองทางที่เสนอมานี้ มารวม
ประกอบกับสถานะความเป็นจริงของสังคม
ที่แสนจะยุ่งยากและเต็มไปด้วยปัญหาที่ยาก
จะแก้ไขสภาพที่เป็นอยู่นี้ให้ดีขึ้น ทำให้เรา
สามารถพิจารณาได้ว่าเราจะเลือกใคร
ส่วนรวมหรือส่วนตัวแน่นอนในความมีมนุษย
ธรรม ความเข้าใจในมวลมนุษยชาติ และการ
แยกตัวไปจากสังคม ทุกคนคงเลือกทางเดินที่
เพื่อส่วนรวมอย่างมีต้องสงสัย แต่หลายคน
กำลังประสบปัญหาว่า ทางเดินเพื่อส่วนรวม
นั้นจะอย่างไร ร่วงโรยไปเป็นลำดับนั้นคือ
ความเป็นไปทั้งหมดในชีวิตของเธอหรือ
เธอจะเคยตามปัญหานี้กับตัวเองหรือไม่ หรือ
ว่าไม่อยากจะถาม หากว่าครอบครัวเธอ
เธอร่ำรวยเธอก็จะได้เปรียบในฐานะที่มีความ
มั่นคง คุณพ่อของเธออาจให้เธอทำงาน
สบายๆ อาจแต่งงานโดยจัดพิธีอย่างหรูหรา แต่
แม้กระนั้น ความเสื่อมโทรม ความร่วงโรย
ก็ยังมาเยือนเธออย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

แน่ใจว่าการศึกษจะเป็นสิ่งที่ไร้
ความหมายโดยสิ้นเชิง หากมันไม่ได้ช่วยให้
เข้าใจถึงความลึกซึ้งกว้างขวางของชีวิต
พร้อมทั้งสุนทรีย์ภาพ, ความทุกข์และความสุข
เธออาจได้คะแนนดี อาจมีวุฒิต่อท้ายชื่อ
ยาวเหยียด อาจจะมีงานชิ้นสูง แต่หลังจาก
นั้นแล้ว เมื่อจิตใจเธอจะเริ่มจะมีนงง เฉื่อยชา

และโง่เขลา สิ่งที่เราได้มาทั้งหมดจะมี
ความหมายอะไร ดังนั้น ในขณะที่เร
ยังเยาว์อยู่ เราควรแสวงหาให้พบความ
หมายของชีวิต นี่แหละคือหน้าที่ของเร
แท้จริงของการศึกษาที่จะช่วยเสริมสร้าง
ปัญญาให้เกิดขึ้นแก่เรา เพื่อนำปัญญาไป
แสวงหาคำตอบจากคำถามเหล่านั้น "ปัญญา
คืออะไร ปัญญาคือความสามารถที่จะคิด
ได้อย่างอิสระ โดยปราศจากความกลัว
โดยไม่ต้องพึ่งพาสูตรหรือทฤษฎีเพื่อว่าเรา
จะได้ค้นพบ ได้ด้วยตนเอง" อะไรคือความจริง
อะไรคือความถูกต้อง แต่ถ้าเรามีความกลัวอยู่
มีแต่ตื่นตกใจละก็ เราจะมีปัญญาเช่นนี้
เกิดขึ้นเลย อุปสรรคที่ขวางกั้นสติปัญญาเช่น
นี้เกิดขึ้นเลย ความกลัวใหญ่ ใฝ่สูง กิเลสราคะ
ความกังวลว้าวุ่น ฯลฯ เพราะความกลัวใหญ่
ใฝ่สูง ไม่เคยก่อให้เกิดจิตใจที่แจ่มใส จิตใจ
ที่เรียบง่าย จิตใจที่ตรงและเต็มไปด้วยหัวใจ
ปัญญาเลย

ในขณะที่เรายังเยาว์อยู่ มีความจำเป็น
อย่างยิ่งที่จะต้องอยู่สภาพแวดล้อมที่ปราศ
จากความกลัวการดำเนินชีวิตของพวกเขาส่วน
ใหญ่ เมื่อมีอายุมากขึ้น มักตื่นตกใจง่าย
กลัวการตกงาน กลัวกฎเกณฑ์ประเพณี
กลัวเพื่อนบ้าน กลัวสามีหรือภรรยาจะมัวว่า
กล่าวนิินทา เรายังกลัวความตายอีกด้วย

พวกเราส่วนมาก ล้วนมีความกลัวไม่อย่างใดอย่างหนึ่ง "ที่ใดซึ่งมีความกลัว จะมีเขาวัว ปัญญาอยู่ด้วยหาได้มีไม่" ดังนั้นในขณะที่เรายังเยาว์อยู่เป็นไปได้อหรือไม่ที่จะเลือกอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปราศจากความกลัว ที่ซึ่งเต็มไปด้วยบรรยากาศแห่งเสรีภาพ "เสรีภาพไม่ใช่การทำทุกอย่างตามที่ตนปรารถนาจะทำ แต่เป็นเสรีภาพที่จะช่วยให้เราเข้าใจขั้นตอนทั้งหมดของชีวิต" ชีวิตเป็นสิ่งที่สวยงามหาใช้สิ่งที่น่ากลัวน่าเกลียดที่จะก่อร่างสร้างเรามาไม่ เธออาจแลเห็นคุณค่าอันมหาศาลล้าลึกและความน่าชื่นชมรักใคร่ของมันได้ก็ต่อเมื่อเธอได้ปฏิบัติ ต่อต้านทุกสิ่งทุกอย่าง ต่อต้านกับองค์กรทางศาสนา ต่อต้านกับวัฒนธรรม ประเพณี ต่อต้านกับสังคมผู้กร่อน เพราะในฐานะแห่งมนุษยชาติ "เธอย่อมค้นหาสิ่งจะใดๆ ได้ด้วยตัวเธอเอง ค้นหาสิ่งถูกต้องได้ด้วยตนเองไม่ใช่การลอกเลียนแบบ แต่ด้วยการศึกษาแสวงหา สิ่งนี้แหละคือการศึกษา" การลอกเลียนแบบดังที่สังคมกำหนด ดังที่ครูและบิดามารดาบอกให้ทำนั้นง่ายมากทั้งเป็นหนทางที่ง่ายและปลอดภัยในการดำรงชีวิต เพราะในหนทางสายนั้นเต็มไปด้วยความกลัวและความเสื่อมสลาย,

● ความตาย ● การมีชีวิตอยู่คือการค้นหาสิ่งจะด้วยตนเอง เธอจะหาสิ่งนี้ได้ก็ต่อเมื่อเธอ

มีเสรีภาพ เมื่อเธอมีการปฏิบัติภายในอย่าง
ไม่หยุดยั้ง เป็นการปฏิบัติภายในใจของเธอเอง
แต่ไม่มีใครสนับสนุนให้เธอขบถหรือ
ไม่มีใครอยากให้เธอซักถาม ไม่อยากให้เธอ
ค้นหาด้วยตนเองว่าพระเจ้าเป็นอย่างไร "ด้วย
กลัวว่าการขบถจะทำให้เธอเป็นปฏิปักษ์กับ
สิ่งผิดทั้งมวล" ทั้งพ่อแม่และสังคมหวังจะให้
เธอมีชีวิตอยู่อย่างปลอดภัย และเธอเอง
ก็ต้องการอย่างนั้น การมีชีวิตอยู่อย่างปลอด
ภัยหมายถึงการมีชีวิตอยู่โดยการสละเลียน-
แบบและอยู่ในความหวาดกลัว "แน่นอน
ทีเดียว ที่ขบวนการทางการศึกษาจะช่วย
ให้ทุกคนมีชีวิตอยู่อย่างเสรีโดยปราศจาก
ความกลัว การจะสร้างบรรยากาศซึ่ง
ปราศจากความกลัวขึ้นมาได้จำเป็นที่จะต้อง
มีการขบถใดคราญอย่างใหญ่หลวงเกิดขึ้น
ทั้งในตัวเธอเอง ในตัวครูและในตัวของ
เธอนักศึกษาด้วย" เธอรู้ไหมนี้หมายถึงอะไร
การสามารถสร้างบรรยากาศที่ไร้ความกลัวขึ้น
มาได้ นั่นเป็นสิ่งวิเศษสุดทีเดียวแน่นอน
เราจะต้อง สร้างมันขึ้นมาให้ได้ ด้วยเราได้เห็น
แล้วว่าสงครามอันเรื้อรังซึ่งนักการเมืองบ้า
อำนาจเป็นผู้ก่อให้เกิดขึ้น โลกนี้กลายเป็น
โลกของนักกฎหมาย เป็นโลกของตำรวจ
ทหารเป็นโลกของผู้หญิงผู้ชายที่มักใหญ่ใฝ่สูง
ที่พยายามต่อสู้ให้ได้มาซึ่งฐานะและตำแหน่ง

ยังมีพวกนักบุญจอมปลอม มีศาสนาพร้อมกับ
 เหล่าศาสนิกย์ พวกเหล่านี้ล้วนต้องการอำนาจ
 และยศฐาบรรดาศักดิ์มิใช่ว่าจะได้มาในโลกนี้
 หรือโลกหน้า โลกนี้เป็นโลกที่มั่งคั่งสับสน
 เป็นโลกที่คอมมิวนิสต์ต่อสู้กับทุนนิยม สังคม-
 นิยมคัดค้านทั้งสองฝ่ายต่างคนต่างสู้กัน
 ดิ้นรนเพื่อที่จะหาสิ่งที่ปลอดภัยที่สุด แสวงหา
 สิ่งที่ได้มาด้วยอำนาจและความสะดวก-
 สบาย โลกนี้ถูกกระชากให้ออกเป็นชิ้นๆ
 ด้วยความเชื่อถือที่ขัดแย้งกันด้วยระบบบรรณะ
 และการแบ่งแยกชนชั้นด้วยการแบ่งชนชาติ
 แบ่งเขตด้วยความโง่เขลาและความโหดร้าย
 ป่าเถื่อนทุกชนิด นี่แหละคือโลกที่เธอถูก
 กล่อมเกลากับระบบการศึกษา เพื่อให้เข้าไป
 มีชีวิตอยู่ในนั้นอย่าง "เชื่อง...เชื่อง" ว่านอน-
 สอนง่าย เธอถูกส่งเสริมให้เข้าไปอยู่ในกรอบ
 ของสังคมอันทรุดโทรมเปี่ยมหายนะ พ่อแม่
 หวังให้เธอเป็นอย่างนี้และเธอเองก็ยังสมยอม
 ด้วย ขอให้ลองพิจารณาดูว่า "การศึกษาควรจะ
 ส่งเสริมให้เธอลอกเรียนแบบจากสังคมเก่า
 อันผุพังทรุดโทรม หรือควรจะให้เสรีภาพ
 กันแน่ เสรีภาพสมบูรณ์ที่จะทำให้เธอได้
 เติบโตและสร้างสรรค์สังคมที่ผุดผ่องออกไป
 สังคมใหม่โลกใหม่ของมนุษย์เราต้องการเสรี
 ภาพเช่นนี้ไม่ใช่ในอนาคตแต่ต้องได้มาเดี๋ยวนี้
 มิฉะนั้นเราก็จะถูกทำลายลงทั้งหมด" เรา

จะต้องสร้างบรรยากาศแห่งเสรีภาพให้เร็วที่สุด
เพื่อที่จะได้ดำรงชีวิตอยู่และแสวงหาสัจจะ
ด้วยตนเอง เพื่อที่จะได้เกิดปัญญา "เพื่อที่
เธอจะได้เผชิญกับโลกและเรียนรู้โลก มิใช่
การลอกเลียนแบบมัน" เพื่อที่เธอจะได้ดำเนิน
การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เป็นการปฏิบัติภายใน
อย่างลึกซึ้ง เพราะมีเพียงผู้ที่ดำเนินการปฏิบัติ
อย่างไม่หยุดยั้งเท่านั้นที่อาจค้นพบสัจจะ
หาใช่คนผู้ชอบการลอกเลียนแบบ ผู้ยึดถือ
กฎเกณฑ์เก่าๆ มิใช่เพียงผู้ที่รู้จักซักถาม รู้จัก
แสวงหา รู้จักเรียนรู้เท่านั้นที่อาจจะค้นพบ
สัจจะ ค้นพบพระเจ้า ค้นพบความรัก
"เธออย่ามัวอย่าซักถาม แสวงหา เรียนรู้และ
ไม่อาจเกิดสำนึกภายในอย่างลึกซึ้งได้หาก
เธอยังมีความกลัวอยู่ ดังนั้นหน้าที่ของการ
ศึกษา จะต้องถอนทำลายรากเหง้าแห่งความ
กลัวทั้งภายในและภายนอก ความกลัว
อันเป็นเครื่องทำลายสำนึก ทำลายสาย
สัมพันธ์และความรักระหว่างมนุษย์ชาติลง"

"แต่หนุ่มสาว"

กฤษณา มูรติ.....เขียน

พจนานุกรมสันติ.....แปล

ด้วยสามัญสำนึก

สี่หมื่นหมื่น

การทำเกลือสินเธาว์ใน ภาคอีสานกับการทำลาย สภาพแวดล้อม

ดร.บวร ประพฤติดี
ดร.ทินาพร ทิมพิสุทธิ์
สมการ โพธิสาร

ความเป็นมาของการผลิตเกลือสินเธาว์

การผลิตเกลือสินเธาว์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้เริ่มมีมานานแล้วโดยบริเวณพื้นที่ซึ่งมีการผลิตมาก เช่น จังหวัด มหาสารคาม อุดรธานี สกลนคร หนองคาย เลย ร้อยเอ็ด ฯลฯ เป็นต้น การผลิตเกลือสินเธาว์ในระยะแรก ประมาณปี ๒๕๐๕ เป็นการต้มเกลือเพื่อใช้สอยในครัวเรือน ในเขตอำเภอบ้านดุง จ.อุดรธานี และในปี ๒๕๑๔ ชาวอำเภอบรบือ จ.มหาสารคาม ก็ได้มีการต้มเกลือเพื่อการค้ามากขึ้น เพื่อขายและใช้ในอุตสาหกรรมในท้องถิ่นอื่น แต่ต่อมาเนื่องจากไม่พินหนายากขึ้น การผลิตเกลือจึงเปลี่ยนรูปแบบมาเป็นการทำนาเกลือ และได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นใกล้เคียงเป็นอย่างมาก ทำให้ในปี ๒๕๒๓ ทางราชการได้ใช้มาตรา ๒๐ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา

คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๘ (แก้ไข ปี ๒๕๒๑) สักปิดกิจการการผลิตเกลือสินเธาว์ ในบริเวณลุ่มแม่น้ำเสียวใหญ่ อ.บรบือ อ.วาปีปทุม จ.มหาสารคาม อ.ราษีไศล จ.ศรีสะเกษ

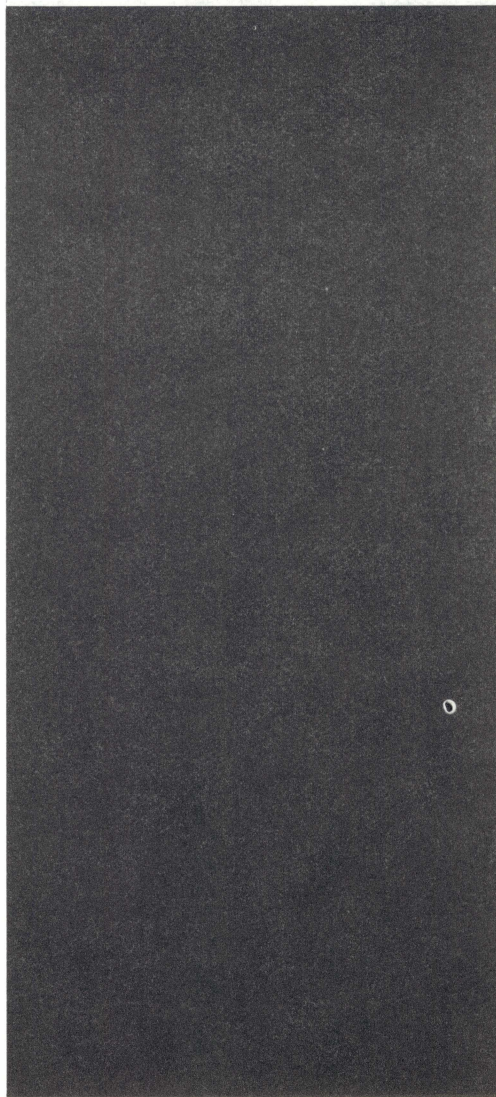
แต่ต่อมาผู้ประกอบการบางส่วนก็ได้โยกย้ายไปแสวงหาที่ทำการผลิตใหม่ ในจังหวัดอื่น เช่น อ.บ้านดุง จ.อุดรธานี อ.บ้านม่วง จ.สกลนคร ประกอบกับในช่วงปี (๒๕๒๔-๒๕๒๖) ราคาเกลือมีราคาสูงขึ้น ทำให้จูงใจนักลงทุนหน้าใหม่เข้ามาลงทุนทำนาเกลือในบริเวณพื้นที่ดังกล่าวมากยิ่งขึ้น จนก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมบริเวณนั้นหลายประการ คือ การแผ่กระจายความเค็มไปสู่พื้นที่ไร่นาของชาวบ้านที่ทำการเกษตร และแหล่งน้ำใกล้เคียง ทำให้ผลผลิตลดลงกว่าเดิม และน้ำใช้อุปโภคและบริโภคไม่ได้ นอกจากนี้การผลิตโดยการต้มยังก่อให้เกิดการลักลอบตัดไม้ นำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงด้วย

จากสถานการณ์สิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมและมีการขัดแย้งระหว่างผู้ที่ทำนาเกลือ และผู้ที่ทำนาข้าวอยู่บ่อยครั้ง ทำให้ในปี ๒๕๒๕ สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (สวล.) ก็ได้เสนอให้คณะรัฐมนตรีใช้มาตรา ๒๐ เพื่อระงับการ

ผลิตนาเกลือสินเธาว์ในท้องที่ อ.บ้านดุง และ อ.บ้านม่วง ซึ่งคณะรัฐมนตรีก็ได้ให้ความเห็นชอบตามข้อเสนอของ สวล. เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๐ โดยให้กระทรวงมหาดไทย ร่วมกับ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม และ สวล.ร่วมพิจารณา วางหลักเกณฑ์การผลิตเกลือสินเธาว์ที่ราษฎร กำลังดำเนินการอยู่ขณะนี้ให้เหมาะสม เพื่อ ป้องกันความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง เข้าไปให้การช่วยเหลือและแนะนำราษฎรให้ ประกอบอาชีพเสริมแทนโดยมีคณะกรรมการ ประสานนโยบายและแผนการแก้ไข ปัญหา การผลิตเกลือสินเธาว์ เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการให้แล้วเสร็จ

ผลกระทบของการผลิตเกลือสินเธาว์ ต่อสิ่งแวดล้อม

พุลโตเนียมเป็นชื่อตั้งขึ้นตามชื่อ พระเจ้าพุลโตซึ่งเป็นพระเจ้าแห่งนรก อันตราย ของพุลโตเนียมจึงร้ายแรงมาก การสูดอากาศ ที่มีเพียงฝุ่นพุลโตเนียมเข้าไปจะทำให้เป็น โรคมะเร็งในอีก ๑๕-๒๐ ปีข้างหน้าได้ พุลโต เนียมมีราคามหาศาลจึงเสี่ยงต่อการขโมย อุบัติเหตุจากการขนส่งพุลโตเนียมอาจเสี่ยง ต่อการระเบิดได้แม้เพียงมีผลพุลโตเนียม น้ำหนักเพียง ๑๐ ปอนด์เท่านั้น



คุณสมบัติที่น่าสะพึงกลัวของพลูโต-เนียมคือ มีอายุยืนยาวหลายแสนปี แม้มนุษย์ต้องล้มตายด้วยโรคมะเร็งอันเกิดจากพลูโต-เนียม และร่างกายเน่าเปื่อยไป แต่พลูโตเนียมจะคงอยู่และเป็นอันตรายต่อมนุษย์ได้อีก

กากกัมมันตภาพรังสี

ยังไม่มีวิธีเก็บกากกัมมันตภาพรังสีที่ปลอดภัยในปัจจุบัน นอกจากนี้ถ้าใช้ในระบบทำความเย็นซึ่งมีสารกัมมันตภาพรังสีเจือปนอยู่ หากรั่วออกไปจะมีผลต่อพืชและสัตว์ที่อยู่ในบริเวณนั้น

ชีวะภาค

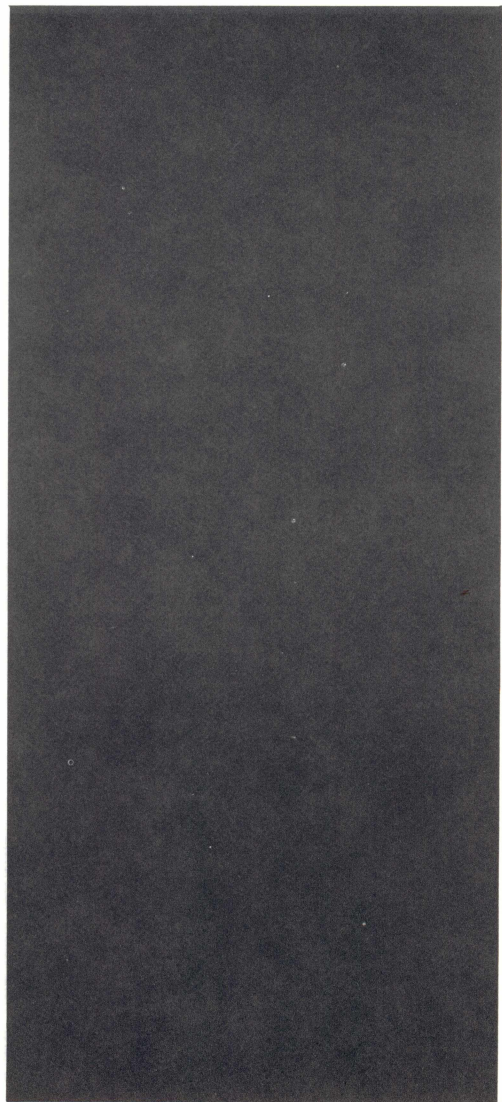
ยีนของสิ่งมีชีวิตสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยรังสี ถ้าสิ่งมีชีวิตได้รับรังสีเซลล์จะถูกแบ่งตัวในลักษณะที่ควบคุมไม่ได้จึงนำไปสู่การเกิดโรคมะเร็งและโรคลูกที่เมียภายหลังจากได้รับรังสีแล้ว ๑๕-๓๐ ปี ในกรณีที่ยีนในไข่หรือสเปิร์มถูกรังสี ชีวิตที่เกิดใหม่อาจจะได้รับโรคร้ายหรือถ้าเป็นปกติยีนที่ได้รับรังสีจะส่งผลไปถึงชีวิตรุ่นต่อไป

การผลิตเกลือสินเธาว์ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมาก โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ ด้านใหญ่คือ ทรัพยากรป่าไม้ ทรัพยากรดิน ทรัพยากรน้ำ ซึ่งล้วนแต่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นทั้งสิ้น

๑. ทรัพยากรป่าไม้ การตัดไม้มีผลต่อทรัพยากรป่าไม้โดยตรง เนื่องจากการตัดไม้ต้องใช้ไม้เป็นเชื้อเพลิง ในระยะแรกราษฎรอาจหาเศษไม้ที่อยู่ตามปลายนามาเป็นเชื้อเพลิง แต่เมื่อมีการตัดมากขึ้น ความต้องการใช้พื้นที่ก็ทวีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ในระยะหลังมีการบุกรุกเข้าไปลอบตัดไม้ทำลายป่าในบริเวณใกล้เคียง บางครั้งก็มีการตัดไม้ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจด้วย ทำให้ป่าบริเวณใกล้เคียงมีการเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว

๒. ทรัพยากรดิน การตัดไม้และการตากเกลือจะมีผลทำให้ดินบริเวณดังกล่าวมีความเค็มผิดปกติ เมื่อถึงฤดูฝนน้ำก็จะชะล้างความเค็มกระจายไปสู่พื้นที่เกษตรกรรมใกล้เคียง และเนื่องจากการขยายพื้นที่ทำนาเกลือมากขึ้น ก็ยังทำให้พื้นที่ดินเค็มมีการขยายขอบเขตกว้างขวางออกไปยิ่งขึ้น นอกจากนี้การขุดเจาะบ่อน้ำที่สูบน้ำเค็มขึ้นมาผลิตเกลือ จะทำให้เกิดโพรงใต้ดินอันเนื่องมาจากการละลายของเกลือ ซึ่งทำให้เกิดการยุบตัวของพื้นที่ได้ง่าย ดังที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วที่ อ.บรบือ จ.มหาสารคาม อ.พิมาย จ.นครราชสีมา และ อ.บ้านม่วง จ.สกลนคร

๓. ทรัพยากรน้ำ ในฤดูฝน น้ำจะชะล้างลำเกลือที่ตกค้างอยู่บนพื้นดินลงสู่แหล่งธรรมชาติอันได้แก่ ห้วย หนอง คลอง บึง



ที่ไหลผ่านบริเวณตัมเกลือ หรือ นาเกลือ
ทำให้น้ำในบริเวณดังกล่าวมีความเค็ม จน
ไม่สามารถนำมาใช้อุปโภคบริโภคและการ
กลีกรรรมได้ ดังเช่นที่เกิดขึ้นที่ อ่างเก็บน้ำ
หนองบ่อ อ.บรบือ และยังเป็นอุปสรรค
ต่อโครงการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำห้วยทวน
อ.บ้านดุง ซึ่งกรมชลประทานไม่อาจดำเนิน
การสร้างอ่างเก็บน้ำในบริเวณที่มีปัญหาการ
ผลิตเกลือสินเธาว์ได้ เพราะเกรงว่าน้ำจะเค็ม

บทบาทของภาครัฐบาลในการแก้ ปัญหา

เนื่องจากการทำนาเกลือมีผลกระทบ
ต่อสิ่งแวดล้อมในหลายด้านทำให้มีหลาย
หน่วยงานเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างหลีกเลี่ยง
ไม่ได้ นับตั้งแต่ กรมพัฒนาที่ดินได้เข้ามา
สำรวจพื้นที่ดินเค็มที่ได้รับความเสียหาย
ในบริเวณ อ.บ้านดุง อ.บ้านม่วง และได้เสนอ
ว่าควรให้มีการหยุดทำนาเกลือและตัมเกลือ
ในบริเวณพื้นที่ดังกล่าว เนื่องจากเป็นพื้นที่
ซึ่งมีศักยภาพในการทำเกษตรสูง การทำนา-
เกลือจึงเป็นการใช้ทรัพยากรที่ไม่ถูกลักษณะ
นอกจากนี้กรมทรัพยากรธรณี ก็ได้มีการ
ปรับปรุงพระราชบัญญัติแร่ใหม่ให้สอดคล้อง
กับปัญหาการผลิตเกลือด้วย โดยเสนอร่าง
พรบ.แร่ให้ครอบคลุมการควบคุมการผลิต

เกลือสินเธาว์ด้วย เนื่องจากเท่าที่ผ่านมาไม่มีการควบคุมทำให้มีการผลิตอย่างเสรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีให้การเห็นชอบด้วยแล้วเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๑ ส่วนทางจังหวัดที่มีการผลิตเกลือมาก เช่น จังหวัดมหาสารคาม ก็ได้มีการป้องกันและปราบปรามการลักลอบทำนาเกลืออย่างต่อเนื่อง ประกอบกับมีการพัฒนาคุณภาพดินและน้ำให้กลับคืนเหมือนเดิม เช่นมีการทำคลองปลูกต้นไม้ และทดคลองเลี้ยงสัตว์น้ำ จังหวัดอุดรธานี มีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ถึงผลกระทบของการทำนาเกลือที่มีต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปราบปรามผู้ลักลอบตัดไม้ มาตรการสกัดกั้นมิให้น้ำเกลือลงสู่แหล่งน้ำจืด และตั้งคณะทำงานกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการแก้ไขและส่งเสริมช่วยเหลือราษฎรที่เดือดร้อนจากคำสั่งระงับการผลิตเกลือสินเธาว์ และในจังหวัดสกลนคร มีการตรวจสอบความเสียหายและหาทางแก้ไข เช่น การสร้างคูกันรอบนาเกลือ สร้างบ่อพักน้ำเกลือ สร้างฉางเก็บเกลือ เป็นต้น การตรวจจับรถยนต์ขนฟืนและผู้ลักลอบตัดไม้ การวางหลักเกณฑ์และขั้นตอนช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการหยุดทำนาเกลือควรได้รับความสนใจจากรัฐอย่างต่อเนื่อง

แต่.....

เจ้าแม่ด้วยสักการะ

ไอ้เจ้าแม่
เรื่องอำนาจ
ทรงคุ้มครอง
โดยประธาน

เจ้าเซต
ฤทธา
ป้องกัน
คุณธรรม

เกษตรศาสตร์
มหาศาล
สรรพภัยพาล
ให้ดำรง

คัดจาก ลูกแม่ใจรำลึก ในแม่ใจอนุสรณ์ ๒๕๐๒

ถอนหายใจ

นาน...นานมากกว่าจะเป็นหนังสือเล่มนี้ได้ ต้องพบกับปัญหา
มากมาย คนมากมาย คำมากมาย แต่ก็เสร็จจนได้ อยากให้น้องๆ ทุกคนอ่าน
เปิดอ่านทุกหน้าก่อนที่จะวางไว้หรือโยนทิ้งโดยไม่เคยเอามาอ่านอีกเลย
เพราะหนังสือชื่อ "อ้อมอกแม่" เล่มนี้ เป็นสัญลักษณ์แทนความอบอุ่นที่พี่ๆ
มีให้น้องๆ เป็นหนังสือที่รุ่นพี่ ๕๖ มอบแด่น้อง ๕๗ ด้วยความรักและความ
ปรารถนาดี มุ่งมั่นเกิดขึ้นๆ อย่างที่มุ่งมั่นมาแล้ว ผลที่ออกมาค่อยพูด
กันอีกที

อ้อมอกแม่ ความอบอุ่นแห่งแม่นี้ แม่ได้มากมายเกินจะพรรณาได้
น้องๆ การทำความเข้าใจ แล้วจะได้รับรสอันหวานหอมของแม่นี้ แม่ใจ

อยากให้น้องๆ นักศึกษาใหม่ เกิดการโลกทัศน์กว้างขวาง
และมองตัวเองให้ดีขึ้น เรามีภาวดีดีกว่าคนอื่นที่สอบเข้ามาศึกษาในสถาบัน
แห่งนี้ได้ และเป็นผู้ที่ใช้ภาวดีจากประชาชนในการศึกษาเล่าเรียน จงมองดูว่า
เราควรจะศึกษาเพื่อทำประโยชน์ให้แก่สังคมด้านใดบ้าง ไม่ใช่มุ่งแต่เรียน
โดยไม่สนใจสังคมเลย สังคมจะเป็นอย่างไรก็ช่าง บุคคลแบบนี้เป็นผู้ทรยศ
ที่แม่ใจไม่ต้องการ

แต่ถ้าเราศึกษาหาความรู้แล้วนำวิชาความรู้มาใช้ประโยชน์ต่อ
สังคม ช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน มีน้ำใจให้กัน คนแบบนี้แม่ใจต้องการ
มีคนมากมายพูดว่า มนุษย์เป็นผู้สร้าง และเป็นผู้ทำลาย เลือกเอาเถิด เจ้าจะ
เป็นบุคคลประเภทใด

มาเถิดมาร่วมสร้างสรรค์สังคมวันนี้

พลังศรัทธา

บรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

กราบขอพระคุณ

อาจารย์ ดร.อานนท์	เที่ยงตรง
อาจารย์ ร.ศ.ดร.วิทยา	ดำรงเกียรติศักดิ์
อาจารย์ ผ.ศ.สุภร	เกตุวราภรณ์
อาจารย์ ผ.ศ.สราญ	เพิ่มพูล
อาจารย์ ดร.บุญรอด	ศุภอุดมฤกษ์
อาจารย์ปราโมทย์	ชลิบเงิน
อาจารย์ณรงฤทธิ	ผุสดี
อาจารย์ปรีดาร์ภรณ์	ปลั่งเปล่ง

ขอบคุณ

นายธานีล	กุลศิริ
นายฐิระ	ทองเหลือ
นายอาร์กซ์	เจริญเอง

บรรณาธิการ

นายวิกรม	คุ้มไทย
----------	---------

ร้อยเรียงเป็นรูปเล่ม

พิมพ์	:	แดง
คิด	:	ต่อ
ขีด	:	ขีด
เขียน	:	นาถ
เขียน	:	ปอย
รูป	:	ศักดิ์
ร้อย	:	มหา
เรียง	:	แก้ว
เป็นเรื่องเป็นราว	:	สปอนเซอร์ทุกท่าน

เสร็จเสียที..... โอ้ย !

ร้านเอกเภสัช

จำหน่ายยาและสินค้าเบ็ดเตล็ด

๑๐๐ ตลาดแม่โจ้ ต.หนองหาร

อ.สันทราย จ.เชียงใหม่

โทร. (๐๕๓) ๔๕๘๑๐๑

ร้านแม่โจ้เภสัช

ขายยาและสินค้าเบ็ดเตล็ด

ร้านแม่โจ้เซ็นเตอร์

จำหน่ายเครื่องเขียนแบบเรียน

ร้านเสริมสวยแฟชั่น

ออกแบบทรงผม ตัด สระ ซอย

บริการเป็นกันเอง

น้ำดื่มฟรี ผ่านแสงอุลตราไวโอเล็ต

ผลิตโดย แฟมิลี่ คอมเมิร์ซไทยแลนด์

เลขที่ ๑๒๘ หมู่ ๕ ต.หนองหาร

อ.สันทราย จ.เชียงใหม่

ต้นวาสนา
จำหน่าย...ถ้วยเตี้ยตันย่ำดำลิง
ปะหมี่ไก่จูน ไอศกรีมหลากรส
ของพรีเมียมส์ เบียร์ สุรา
และอาหารตามสั่ง
เปิดบริการทุกวัน

ร้านแม่โจ้มอเตอร์ไซด์
ซ่อมและจำหน่าย
อะไหล่รถมอเตอร์ไซด์

ร้านโอะมินิมาร์ท ซูเปอร์มาเก็ต
สำหรับคนแม่โจ้



ธนาการไทยพาณิชย์
มั่นคงด้วยรากฐาน

สาขาแม่โจ้
บริการด้วยน้ำใจ

ANGKET

P A V I L I O N



โรงแรมอังเกตพาวิลเลียน

TEL. (053) 249610 FAX. (053) 249639

ANGKET

P A V I L I O N

บริษัท อ.เจ.เอ. จำกัด

TEL. (02) 244365 FAX. (02) 244786



พิมพ์ที่ธนบรรณการพิมพ์ 319/1-2 ถนนเจริญเมือง อ.เมือง จ.เชียงใหม่ โทร. 244365, 244786



ถึงปัญญา	อยู่สูง	เท่าเทียมฟ้า
จะเลามา	ให้ได้	คงใจหวัง
จะลำบาก	อย่างไร	ไม่จริง
เพราะ พลัง	ปัญญา	มาเลย



ฉันทนิล (นามนี้... มาดอุนักแล)

ฉันทนิลใบสัณฐานเป็นใบไม้
 งดงามชวนชื่นชม
 นึกถึงคุณงาม
 คุณความดีอันสูง

ฉันทนิลใบสัณฐานเป็นใบไม้
 นึกถึงคุณงาม
 คุณความดีอันสูง
 นึกถึงคุณงาม
 คุณความดีอันสูง

ฉันทนิลใบสัณฐานเป็นใบไม้
 นึกถึงคุณงาม
 คุณความดีอันสูง
 นึกถึงคุณงาม
 คุณความดีอันสูง

กนก นก
 กอ
 ลูกไม้ ใจ
 นึกถึงคุณงาม
 คุณความดีอันสูง

นึกถึงคุณงาม
 คุณความดีอันสูง
 นึกถึงคุณงาม
 คุณความดีอันสูง

โดย... นก...
 นึกถึงคุณงาม
 คุณความดีอันสูง